73STE JAARGANG No. 9645 DINSDAG 16 OKTOBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Plotselinge aanval van „Democraat" op mr. dr. M.F. DA COSTA GOMEZ

Wil men Griffier van het Hof tot heengaan dwingen, dan wel tot blijven noodzaken?

Willemstad. — In het laatste nummer van „Democraat", het partij-orgaan van de Democratische Partij, is een artikel verschenen, waarin een zware aanval wordt gedaan op de persoon van mr. dr. M.F. Da Costa Gomez, de voorzitter en fractieleider in de Staten van de Nationale Volks Partij. Dit is de eerste maal sinds het aan het bewind komen van de D.P.-P.P.A.-regering, dat de heer Gomez aan een dergelijke ernstige kritiek wordt onderworpen en men vraagt zich af, wat hiervan de oorzaak moet zijn.

In het artikel van „Democraat" wordt de eis gesteld, dat op de Griffie van het Hof een organisatie zal plaats vinden, onder meer bestaande uit een scherper toezicht op de werkzaamheden van de Griffier, de heer Da Costa Gomez. Het blad verwijt de heer Gomez, dat deze nimmer een zitting van het Hof als griffier bijwoont en dat hij zijn ambt misbruikt voor politieke activiteit en voor het schrijven van memoires.

Belangrijker dan de vraag of de beschuldigingen waarheid bevatten, is het voorlopig te weten, wat de oorzaak kan zijn van deze plotselinge openlijke aanval op de heer Gomez. Het is in de Nederlandse Antillen een algemeen gevolgde methode, dat men politieke tegenstanders, die men te lijf wil gaan, aanvalt op het terrein van hun persoonlijk gedrag om hen op die manier onmogelijk te maken, in een kwaad daglicht te stellen. Dit is ook thans gebeurd, en op zich dus niet zo verwonderlijk. Dat dit echter plotseling geschiedt, nadat men de heer Gomez practisch twee jaar in de nogal eens erg onverkwikkelijke polemieken buiten schot heeft gelaten, wekt wel verwondering en heeft velen de vraag doen stellen, of er een nieuwe controverse tussen de oude tegenstanders op komst is.

De heer Gomez is weldra 49 jaar oud (als hij het reeds niet is). En daar hij nog recht heeft op zes maanden verlof en vier weken vrijstelling van dienst, zou hij over vijf maanden op verlof kunnen gaan en in aansluiting daarop met pensioen.

Men stelt zich nu de vraag, of de scherpe aanval van „Democraat" de heer Gomez wellicht wil dwingen de dienst ter Griffie van het Hof zo spoedig mogelijk te verlaten, dan wel hem er juist toe wil bewegen zijn functie niet neer te leggen, omdat hij zijn heengaan misschien als een vlucht zou zien en hij liever ter plaatse de strijd wil uitvechten. Zijn politieke tegenstanders zouden dan bereiken, dat hij aan zijn taak als gouvernements-ambtenaar gebonden bleef en zich niet geheel en al aan de politiek zou kunnen geven.

Deze en dergelijke veronderstellingen kunnen echter in geen enkel opzicht aan feiten getoetst worden. En men zal het verder verloop van de door bedoeld artikel in „Democraat" op gang komende controverse moeten afwachten om te zien door welke motieven deze plotselinge aanval is ingegeven.

Uitspraak zaak Gerharts: anderhalf jaar gevangenisstraf

Willemstad. — Het Hof van Justitie, bestaande uit mr F. R. Povel, president; mr L. A. L. Weeber en mr J. N. van Veen, heeft vanmorgen vonnis gewezen in de zaak Gerharts. Dit vonnis luidde anderhalf jaar gevangenisstraf met aftrek van voorarrest wegens het meermalen plegen van ontuchtige handelingen met iemand beneden de leeftijd van 15 jaar. Men zal zich herinneren, dat G. in eerste instantie werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van anderhalf jaar met aftrek van voorarrest en ontzetting uit het passieve kiesrecht voor de tijd van zes jaren.

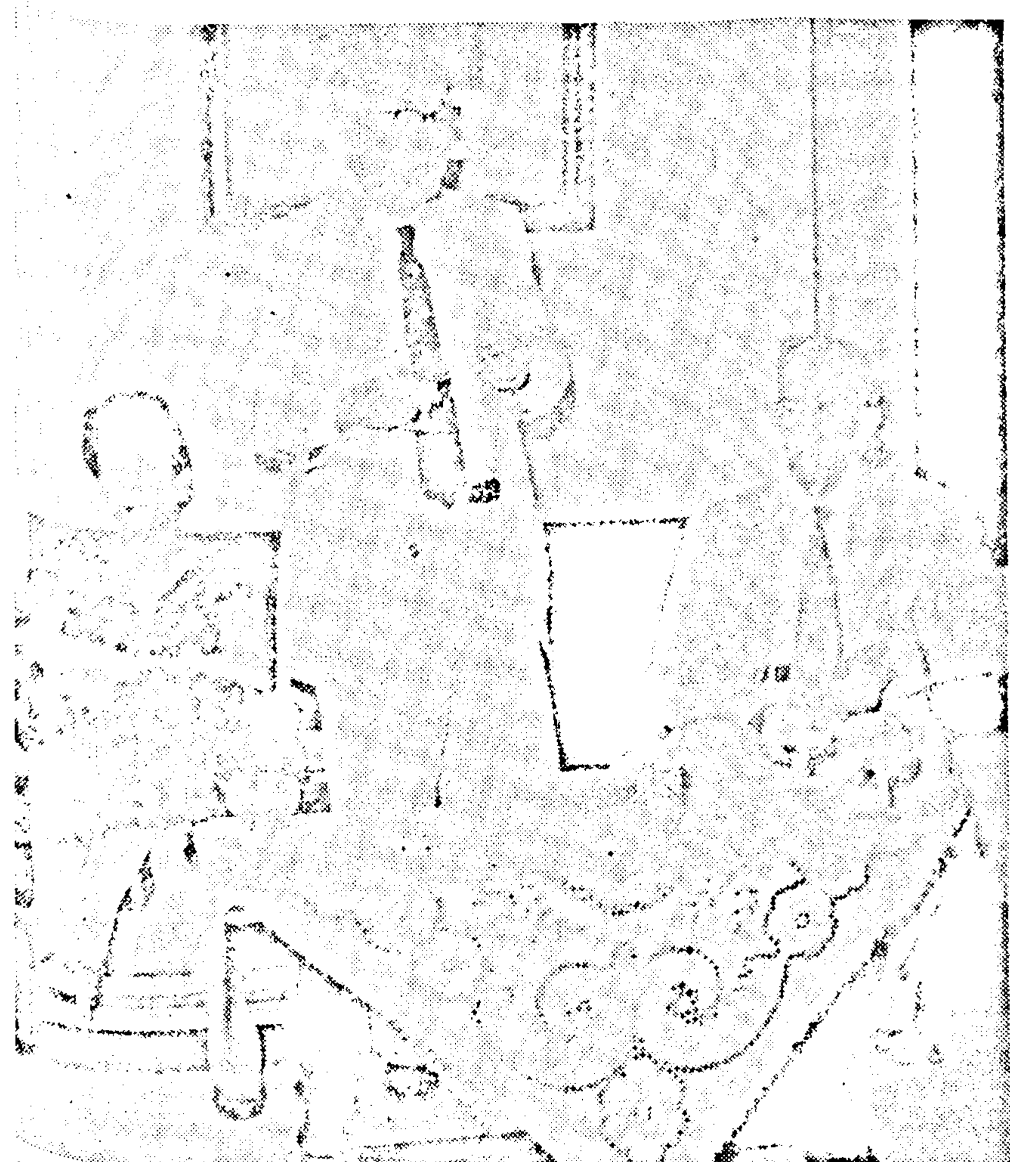
De politie van Innsbruck zal in het vervolg iedere chauffeur die dronken achter het stuur van zijn wagen wordt aangetroffen, onmiddellijk drie dagen opsluiten.

Reeds thans tegenstand tegen voorgestelde toelatings- en uitzettingsbepalingen

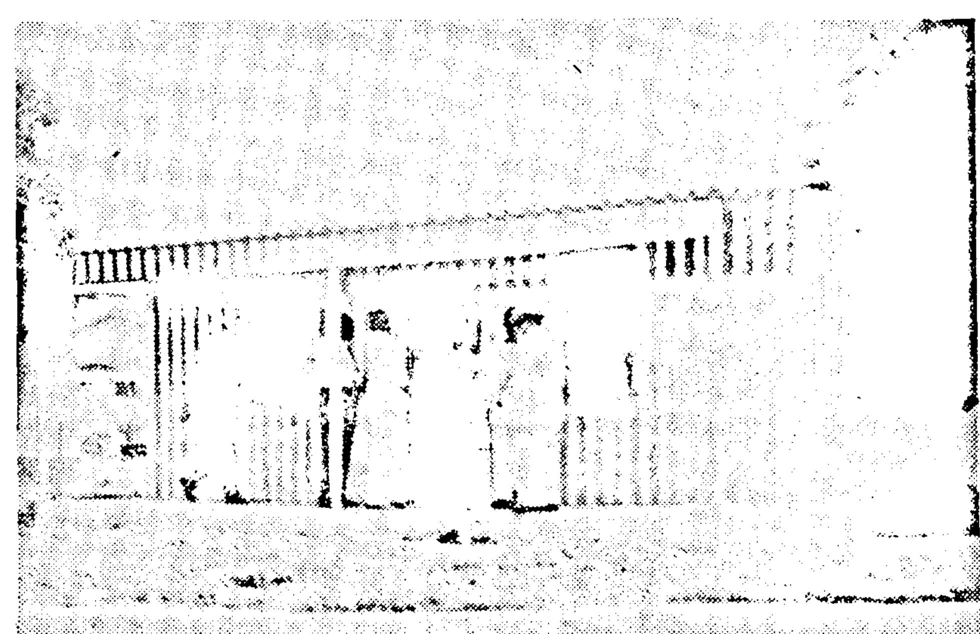
Willemstad. — Een Commissie ad hoc, bestaande uit leden van verschillende politieke groeperingen in de Staten, bestudeert sinds enkele weken een door de regering op 29 augustus j.l. ingediende ontwerp-landsverordening houdende regeling van de toelating tot en uitzetting uit de Nederlandse Antillen.

De commissie ad hoc zal na het beëindigen van haar studio een prae-advies uitbrengen aan de drie Vaste Commissies der Staten.

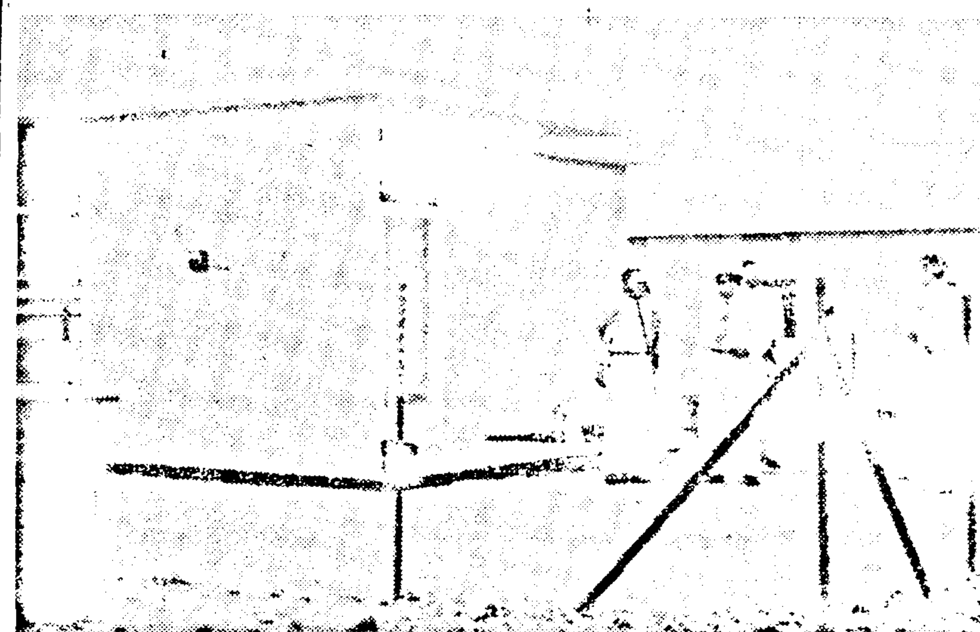
Naar het laat aanzien, zal het ontwerp bij de openbare behandeling van verschillende zijden grote weerstand ontmoeten, daar men van opvatting is, dat het de democratische rechten der inwoners van het gebiedsdeel onvoldoende waarborgt.

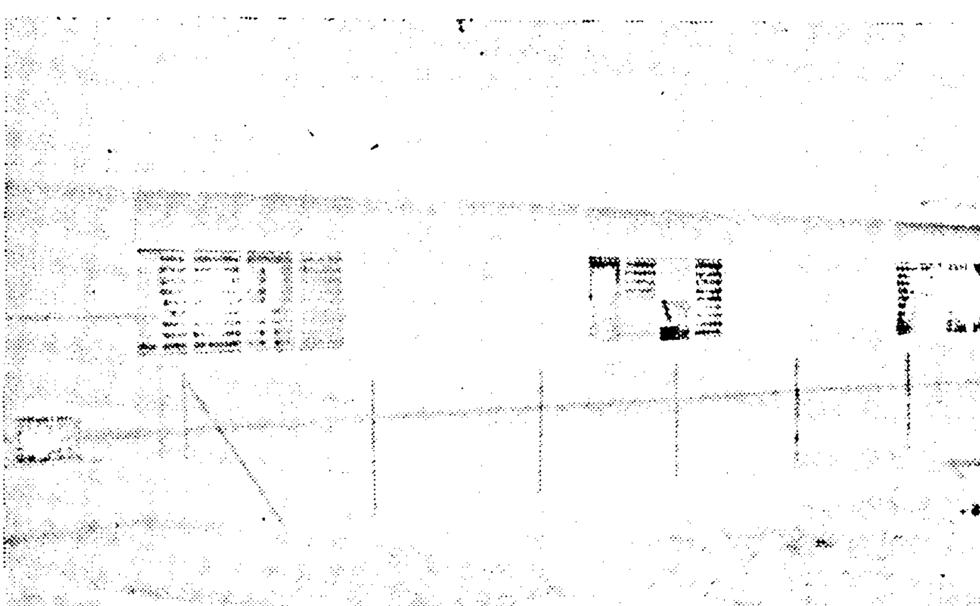
Zoals bekend neemt don Julio Espinal, consul van Sto. Domingo te dezer stede, afscheid van Curaçao in verband met zijn benoeming tot afgevaardigde in de Dominikaanse volksvertegenwoordiging. Gisteravond vond dit afscheid plaats in het Centro Social Catolico, waar zeer hartelijke woorden aan het adres van de heer Espinal en zijn echtgenote werden gesproken. Op de foto spreekt de scheidende consul (staande) zijn dankwoord uit. Links mevr. Espinal, rechts de voorzitter van Centro Social Catolico, de heer Wawa Jansen.

Het alluminium huisje achter de engelse Kerk kon geen bewondering wekken. Men achtte het als proeve van volkswoningbouw minder geschikt.

Proeve van tweekamer-woning, geschikt voor jonggehuwden of vrijgezellen.

Het drieklassig schooltje te Suffisant, dat in zes weken tijds werd opgetrokken.

Foamcement bouwde proefwoningen en drieklassig schoolgebouw

Autoriteiten bezichtigden nieuwbouw op verschillende punten rondom de stad

Willemstad. — Gistermorgen werd op uitnodiging van Bouw en Woningtoezicht door een aantal genodigden een rondgang gemaakt langs enkele nieuwbouw volkswoningen. Om 10 uur verzamelde zich een select gezelschap waaronder de Gezaghebber en de Gedeputeerden Kroon en Beaujon, aan het einde van de Manzanillaweg, waar een viertal nieuwe volkswoningen, opgetrokken van Foam cement bezichtigd werden.

De huisjes zien er heel aantrekkelijk uit en de aanwezigen waren vol lof over de inrichting en bouwwijze. Over het proces van Foamcement is reeds eerder uitvoerig geschreven, zodat dit hier niet nader behoeft te worden toegelicht.

Van de Manzanillaweg vertrok de stoet auto's naar het alluminiumhuis achter de Engelse kerk in aanbouw. Ook hier was de mening van de aanwezigen unaniem, maar dan precies het tegenovergestelde. Wie heeft het in zijn hoofd gehaald, om zo'n monstrum op Curaçao te plaatsen, vroegen velen zich af. Wie in zo'n huis gaat wonen, weet zeker, dat hij er niet lang in blijft, maar binnen korte tijd met een alluminiumcomplex onder de hoede van Dr Waszink op Groot Kwartier wordt geplaatst. Dit gebouwtje achtte men nauwelijks geschikt voor een kleedkamer bij een sportveld.

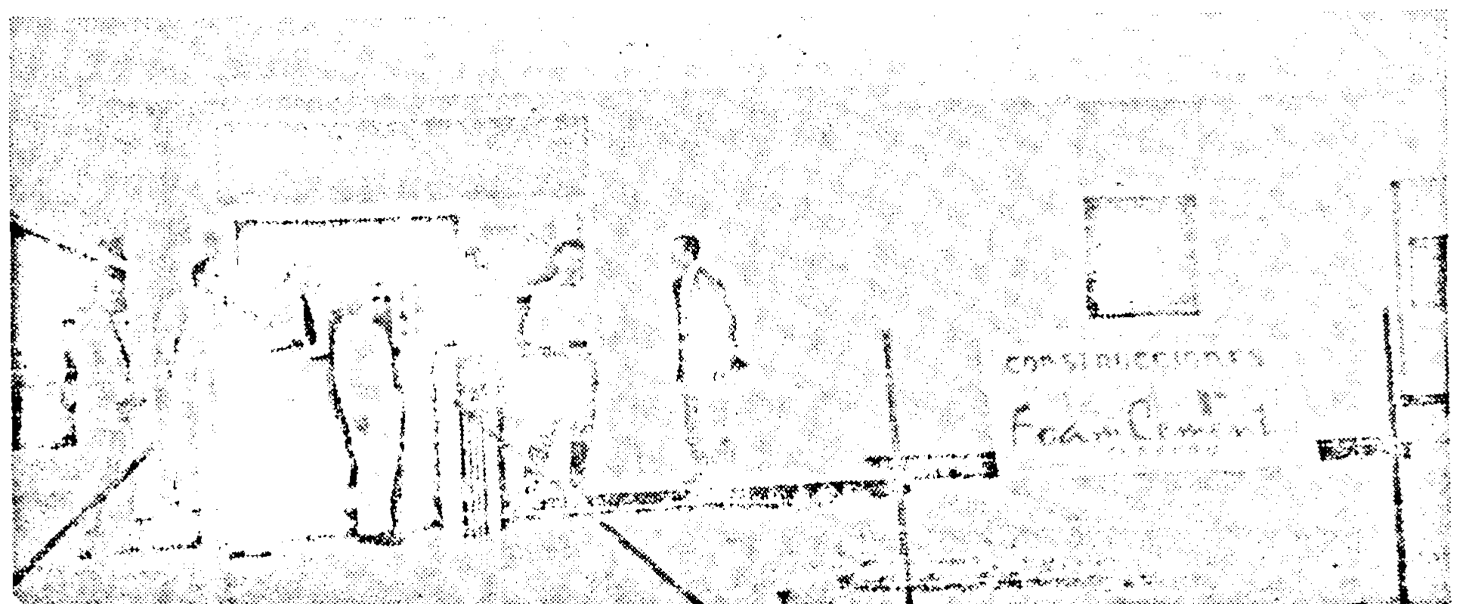
Het was hierna een opluchting om in dezelfde buurt de twee huisjes te bezichtigen die eveneens van Foamcement zijn vervaardigd. Deze huisjes bestaan uit twee kamers en zijn speciaal geschikt voor jonggehuwden en vrijgezellen. Ook de afwerking van deze huisjes was prima.

Hierna ging de stoet auto's naar de R.K. school op Suffisant, die een drieklassig gebouw had laten zetten van Foamcement. De bouwduur was ongeveer 6 weken en het resultaat mag genoemd worden. Drie frisse grote schoollokalen, waarin de kinderen zich best thuis zullen voelen. Dit gebouwtje was uitstekend aangepast aan het reeds bestaande schoolgebouw.

De directie van Foamcement had voor de aardige attentie gezorgd, dat de vermoeide excursiegangers zich konden verkwikken aan een koud buffet, waar dan ook een gretig gebruik van werd gemaakt. Alles bij een heeft het gezelschap kunnen zien, dat met weinig kosten een zeer behoorlijke huisvesting mogelijk is.

Eduard van Beinum dr. h.c.

Amsterdam. — De Senaat van de Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam heeft besloten het ere-doktoraat in de Letteren en Wijsbegeerte te verlenen aan de dirigent van het Concertgebouw Orkest, Eduard van Beinum.

Een der aantrekkelijke huisjes aan de Manzanillaweg.

Politiek van zelfverdediging

BEN GOERION sprak zich uit tegen een preventieve oorlog

Volledige overeenstemming over Jordaans-Iraakse verdediging

Jeruzalem. — Gisteren heeft de Israëlische premier Ben Goerion in het Israëlische parlement gezegd, dat hij zich eens te meer duidelijk uitgesproken heeft tegen een preventieve oorlog, ook al helpen, naar zijn zeggen, steeds meer parlementsleden er toe over om het hoofd te bieden aan de groeiende macht van de Egyptische diktator. Israël houdt zich zijn vrijheid van handelen voor, indien de „status quo in het Midden-Oosten, door de legering van Iraakse troepen op Jordaans grondgebied een wijziging ondergaat".

Ben Goerion zeide, dat de politiek van Israël er een is van zelfverdediging, indien Israël zou worden aangevallen.

Over de Russische wapenverschepingen naar de Arabische landen, zeide Ben Goerion, dat een woordvoerder van de Sovjets heeft betoogd, dat dit alles louter en alleen ter wille van de vrede in het Midden-Oosten is geschied, maar inmiddels — aldus de Israëlische premier, is het resultaat een verhoogde spanning. Het gevaar waarin Israël zich bevindt, is enorm toegenomen, doordat de Egyptische diktator, evenals Egypte alleen al een geweldige superioriteit in de lucht, ter zee en zelfs te land boven Israël, ondanks bepaalde verbeteringen van de Israëlische verdediging.

Gisteravond zijn in Amman de besprekingen over een gemeenschappelijke Jordaan-Iraakse verdediging „in volledige overeenstemming" besloten. Volgens deze overeenkomst zullen Iraakse troepen en vliegtuigen strategisch worden opgesteld aan de grenzen met Jordanië om in geval van een aanval op Jordanië zo snel mogelijk te kunnen optreden. Bij een aanval zullen — aldus de overeenkomst — Iraakse troepen Jordanië onmiddellijk binnentrekken. Zonodig zullen de troepen naar de westelijke oever de Jordaan oversteken.

De overeenkomst bestrijkt ook hulp aan Jordanië in de vorm van oorlogsmateriaal.

Het besluit om niet terstond Iraakse troepen Jordanië te laten binnentrekken, werd genomen na besprekingen, die langer dan 16 uur hebben geduurd en waaraan de Jordaanse regerings- en militaire leiders met koning Hoessein aan het hoofd en een Iraakse delegatie onder leiding van kroonprins Abdoel Illah hebben deelgenomen.

In doorgaans betrouwbare diplomatieke en politieke kringen te Amman wordt gezegd, dat koning Hoessein zich gesteld ziet voor het gevaar van onlusten bij het besluit om andere Arabische leiders, geen ogenblik zijn koortsachtige voorbereidingen voor een tweede ronde tegen Israël onderbreekt.

Ben Goerion sprak zijn twijfel uit aan het vermogen van de Verenigde Naties om iets van wezenlijk belang te doen voor de handhaving van de vrede. Volgens hem heeft

(Vervolg naar pag. 6)

★★★ Antilliaanse kleinkunst in de branding

Niemand zal durven beweren, dat Curaçao de laatste tijd verstoken is van Musical shows, Revistas Musicales, variété-avonden, revue's, toneel-voorstellingen of wat dies meer zij, die door onze eigen Curaçaose mensen worden geleid en uitgevoerd. Om er maar voor de vuist weg eens een aantal te noemen: de groep „Mascarada" onder leiding van Eddie Pieters; de folkloristische groep „Tipico Antillano" van Guillermo Rosario; de groep van Mooy Borschot, die hedenavond de musical show „Coco Raspá" Geraspte Cocos) opvoert en daarmede weer wil bewijzen aan Agustin Boleyn, de vader van veel Curaçaose volksliederen; „Hubentud Armonica" onder leiding van F. Penso; de bekende revistas van Romualdo Hanst; de musical shows van Chu Thielman; en de variété-avonden van de Zwaan-vereniging onder leiding van Schenker en (thans) Moy Galante.

De „Amigoe di Curaçao" heeft speciaal de laatste tijd veel aandacht aan deze artistieke activiteiten geschonken en ze over het algemeen geprezen en aangemoedigd. Wij zijn van het standpunt uitgegaan, dat alleen het streven reeds schoon is en dat de pogingen, die door enkele vooruitstrevende en artistieke mensen worden aangewend om een eigen kleinkunstrepertoire samen te stellen en uit te voeren, op zich reeds waardering verdienen en dus gesteund moeten worden.

Bij de uitbundige veelheid van cabarets en revues echter, die de laatste tijd de een na de ander de aandacht van het uitgaand publiek opeisen, valt het op, dat er in verhouding tot het grote aantal als nieuw aangekondigde programmas te weinig verscheidenheid in het repertoire bestaat. Men beluistert steeds hetzelfde. Wat de spelenden van de ene vereniging treft men vaak enige tijd later in de revista van een ander gezelschap aan en dan nog ongeveer met hetzelfde repertoire. Soms ook vormen acteurs, die hebben uitgeblonken, het plan een eigen gezelschap in het leven te roepen. Dit heeft tot gevolg, dat de groepen aan eigen karakter inboeten en hun programma gedeeltelijk uit een samenraapsel van her en der opgedolven talenten bestaat. Het grote gevaar hieraan verbonden is, dat de voorstellingen langzaam maar zeker verwateren en ze spoediger dan men denkt een moeheid bij het publiek intreedt. Het wed immers te veren wat het te horen en te zien krijgt en dan is de aardigheid er uiteraard gauw af.

Wat hieraan te doen? Een gezonde rivaliteit tussen kleinkunstgezelschappen is goed en zelfs gewenst, omdat hierdoor de activiteit wordt gestimuleerd en de vindingrijkheid een prikkel krijgt. De versnippering mag echter niet zo ver gaan, dat er een te grote vraag op de artistenmarkt komt, zodat deze daaraan niet kan voldoen, en de organisatoren hun toevlucht moeten nemen tot derderangs krachten, dan wel zich gedwongen zien aan te kloppen bij andere gezelschappen.

Een tweede voorname eis is, dat de programma's serieuzer worden voorbereid en origineler van opzet zijn.

Een grotere eenheid in het repertoire verhoogt de aantrekkelijkheid ervan. Daarbij zal eigen werk steeds te verkiezing zijn boven kleurloze imitatie.

In dit opzicht moeten de pogingen van Guillermo Rosario, Eddie Pieters en Moy Borgschot zeker geprezen worden. Zij trachten het volkseigene in zang, dans en toneel uit te beelden en bereiken hiermede verrassende resultaten.

Op één ding willen wij nog wijzen. Het vormt een bedenkelijk verschijnsel, dat verschillende amateur-krachten, die men van tijd tot tijd ziet optreden, menen de beroepsstatus reeds bereikt te hebben en aan hun deelname aan deze uitvoeringen financiële eisen te moeten verbinden. Wanneer de organisatoren dergelijke praktijken gaan bevorderen, zal dit zonder twijfel een snelle ondergang van dit genre Curaçaose kleinkunst betekenen. Als men van deze zaken een business gaat maken en financieel voordeel gesteld wordt boven artistiek genot, kan men de begrafenisklok over deze shows wel gaan luiden. Tenslotte zal dan alleen een groep van ernstig werkende mensen overblijven, die door hun artistieke daden de bewondering van het volk zullen weten af te dwingen, terwijl al het andere, dat niet uit liefde tot het goede en schone geboren werd, gedoemd zal zijn te verdwijnen.

Wij durven deze enkele opmerkingen te maken, omdat wij de verrichtingen der verschillende gezelschappen de laatste tijd met veel bewondering gevolgd hebben. Wij hebben gezien, dat ons eiland voldoende kundige krachten bezit om in deze leiding te geven. En wij zijn hoopvol gestemd ten aanzien van het groeien einer traditie en de vorming van een vaste kern van ernstig werkende mensen, die de basis zullen leggen voor een eigen Curaçaose (of Antilliaanse) toneel- en revue-kunst. Mogen de pogingen, welke daartoe de laatste tijd op allerlei wijzen en in allerlei vormen worden aangewend, dit resultaat tot gevolg hebben.

Kinderen collecteren voor kinderen

Kinderen collecteren voor kinderen. Dit was gisteren het geval, toen een aantal kleinen er met de collectebus op uit trok om gelden in te zamelen voor hun gebrekkige vriendjes in het Mgr. Verriet Instituut. Velen lieten hun hart spreken en gaven ruim. Begrijpelijk, want er is op Curaçao nauwelijks een schoner liefdewerk denkbaar.

Statuten verschenen

Willemstad. — Als bijlage bij de Cur. Courant van 12 oktober j.l. verschenen de statuten van: N.V. Beleggingsmaatschappij 2612, De Vereniging van Shell Dealers, N.V. Handelsvereniging Port Marie, N.V. Maatschappij ter Bevordering van Handel en Industrie "Hermus", Patent Concern N.V., N.V. Financiële Zaken Maatschappij "Los Andes", N.V. Beleggingsmaatschappij "Tafelberg", N.V. Beleggingsmaatschappij "Mitrosa", N.V. Beleggingsmaatschappij Simplex, Beleggingsmaatschappij Sarratea N.V., Holcur N.V., Rabro Curaçao N.V., N.V. Trust-, Administratie- en Beleggingsmaatschappij "Fides", Stichting "Igualdad Centenary" Benevolence Foudation", N.V. Beleggingsmaatschappij Mars en Cie., Canadese en Zuid-Atlantische Beleggingsmaatschappij N.V., Belrose N.V., Vereniging "Astora", Herstel N.V., en de statuten-wijziging van: N.V. Film Distributeurs, Curaçao Shaw N.V., Curaçaose Baseball Bond, Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond.

Filmprogramma over het Koninklijk bezoek in 1955

Willemstad. — Op donderdag 18 en vrijdag 19 oktober zal de Filmdienst van het Eilandgebied Curaçao de kleurenfilm vertonen van het onvergetelijke schouwspel van het bezoek van H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard aan ons eiland. Het programma bevat verder enkele komische films, een boeiende documentaire over land en volk van Schotland en de verfilming van de Onvoltooide Symphony van Schubert.

De voorstelling vindt plaats in de patio van het Cultuurcentrum, op as. donderdag en vrijdag (en niet, zoals aanvankelijk aangekondigd woensdag). De voorstelling begint om kwart over acht. De toegangsprijs bedraagt 25 cent.

De heer Tirso Sprockel onder-inspecteur bij het onderwijs

Willemstad. — Naar wij vernemen, is zeer binnenkort de benoeming tot onder-inspecteur van het onderwijs te verwachten van de heer Tirso Sprockel, leraar Engels aan het Sint Thomascollege (L. B. Smithplein). De heer Sprockel is inmiddels met de inspectie-werkzaamheden begonnen. Op onze informatie bij het gouvernement werd medegedeeld, dat het benoemingsbesluit nog moet komen.

Voetbaltournooi „Deportivo" op Sta Rosa

Willemstad. — Het was zondag de gehele dag een gezellige drukte bij de voetbalwedstrijden op Zapateer. die deel uitmaakten van het voetbaltournooi dat georganiseerd was door het actieve bestuur van "Deportivo St. Rosa" onder voorzitterschap van de heer Eulogio Noor. De wedstrijden zijn stipt op tijd begonnen en werden in de meest sportieve geest verspeeld. Het in grote getalen opgekomen publiek heeft genoten van enige goede wedstrijden. De opzet van dit tournooi was om de voetbalsport een nog grotere bekendheid te geven dan ze al heeft onder de jongens van St. Rosa.

Hier volgen de uitslagen:

San Lorento — Cas Coral	1-0
Dep. St. Rosa — Sao Paulo	3-1
Sint Joris — Sparta	0-1
Victory Boys / Union Fl. de Marie	1-3
Dep. St. Rosa — San Lorento	4-0
Sparta — Union Fl. de Marie	2-1
Deportivo St. Rosa — Sparta	4-0

De beker, uitgeloofd door Dep. St. Rosa, werd door haar zelf gewonnen, terwijl de beker door "Old Colony" aangeboden, gewonnen werd door Sparta als no. 2 in dit tournooi.

Vandaag opening radio-telefoonverbinding St. Maarten—Puerto Rico—New York

Willemstad. — Zoals bekend mag worden verondersteld, wordt het Little Bay Hotel op St Maarten voor al in het toeristenseizoen druk bezocht door Amerikaanse toeristen uit de Verenigde Staten en Puerto Rico.

Meermalen is in het korte bestaan van het hotel de behoefte gevoeld door deze toeristen om met Puerto Rico of Amerika in telefonische verbinding te kunnen treden voor familie-aangelegenheden en ook voor het regelen van hun zaken.

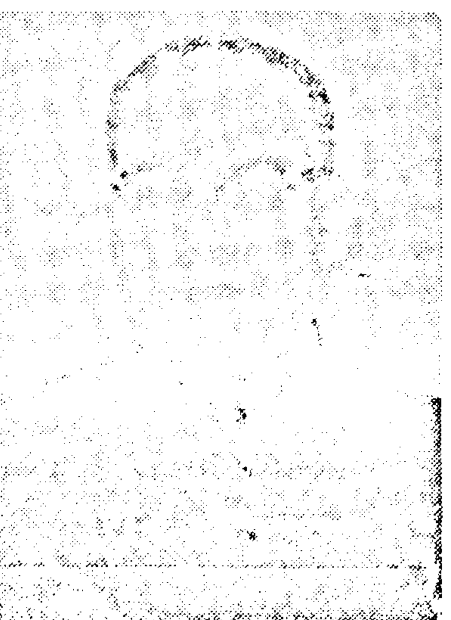
Teneinde aan de wens van deze toeristen zoveel mogelijk tegemoet te komen, en het verblijf van de toeristen aan St Maarten zo aantrekkelijk mogelijk te maken, verzocht de Regering aan de Lands Radiodienst het daarheen te willen leiden, dat het mogelijk zou zijn van uit St Maarten in telefonische verbinding met Puerto Rico en de Verenigde Staten te komen.

Door de Lands Radiodienst is in middels het nodige verricht en er gehouden proefnemingen is in overleg met de Radio Corporation of Porto Rico en de American Telephone & Telegraph Company besloten heden de commerciële telefoonverbinding tussen St Maarten en San Juan en via San Juan met de Verenigde Staten, te openen.

Tijdens een bezoek van de heer Heufke uit Aruba, een der directeuren van Little Bay Hotel aan St Maarten werd deze een proefverbinding aangeboden met de heer Leo Bouman, vertegenwoordiger van het Antilliaanse Toerisme in New York. Deze telefonische verbinding slaagde uitstekend en beide heren getuigden aan de L.R.D. hun tevredenheid over hetgeen in zulk een korte tijd kon worden bereikt.

Vandaag heeft de wnd Gezaghebber van het Eilandgebied de Bovenwindse Eilanden namens de Minister van Verkeer en Vervoer de verbinding officieel geopend, middels een gesprek met een autoriteit van Puerto Rico. Na dit officiële telefoongesprek werd de verbinding voor het publiek als geopend beschouwd.

Pater Van Grieken

Een Antilliaans priester, die in het buitenland werkzaam is, brengt thans een korte vakantie op Curaçao door. Het is de Zeer Eerwaarde heer Jose (Oswin) van Grieken, de oudste broer van de heer F. D. van Grieken, Griffier der Staten van de Nederlandse Antillen. De Z.E. heer Van Grieken is pas te Rome aan het Pontificio Ateneo Lateranense gepromoveerd op een proefschrift, getiteld: „Juridisch-filosofische aard van de vrijheid van drukpers", en zal, na op Curaçao enige tijd bij zijn familie te hebben doorgebracht, naar zijn standplaats in Barquisimeto, Venezuela, doorreizen. Onze fotograaf trof de Z.E. heer Van Grieken ten huize van zijn moeder aan en maakte bovenstaande foto.

Lijst van gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst gevonden voorwerpen over het tijdvak 7 tot en met 14 oktober 1955:

1 Leesbril, bruin montuur, onderkant glazen met gouden rond (1-10-56 Bleinheim); 1 ijzeren trekbeugel met bout (groot model); 1 bruin lederen portemonnaie, inh. geldsbedrag; 1 bruin lederen portefeuille inh. 1 A.B.C. Schoolkaart maand oktober; 1 rol klein geld; 1 leesbril met blank montuur in bruin etui; 1 paar witte kindersokken maat 7 1/2 (nieuw); 1 switchsleutel gen. M.2106 aan zakmes; 4 sleutels aan ijzerdraad o.a. gen. LIPS 31 en 38; 1 fototoestel Box Ideal in bruin lederen tas.

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 5 A op het hoofdbureau van politie.

Gouverneur STRUYCKEN 31 oktober of 1 november weer naar Nederland

Thans onderweg naar de Antillen

Schiphol. — Hedenmorgen is van Schiphol naar de Nederlandse Antillen vertrokken gouverneur mr A.A.M. Struycken. Zoals bekend zal Z.E. zijn functie als gouverneur neerleggen en heeft zijn reis ten doel om afscheid te nemen. Op 31 oktober zal mr. Struycken naar Nederland terugkeren.

Hij werd op Schiphol uitgeleide gedaan door drs A. Jonkers, hoofd van het directoraat West-Indië van het ministerie van Overzeese Rijksdelen; mr P. G. Hooghoudt, waarnemend directeur van het kabinet van de gouverneur, die thans met verlof in Nederland is, mr J. M. Tan, secretaris — generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken mr H. W. van Doorn, voorzitter van de KVP. in Nederland en W. K. J. Schmelzer, wiens naam genoemd is in verband met de funktie van staatssecretaris voor de Publiek Rechtelijke Bedrijfsorganisatie.

Twee extra voorstellingen

Emmastad. — In verband met het feit dat velen moesten worden teleurgesteld en geen plaatsen meer konden bemachtigen voor het geestige en soms pikante blijspel "Nachtrepetitie" van de bekende Hongaarse toneelschrijver Ferenc Molnar door de Toneelvereniging Emmastad, vernemen wij dat werd besloten twee extra voorstellingen te geven en wel op dinsdag, 23 oktober en op zaterdag, 27 oktober a.s.

De plaatsbespreking voor deze extra voorstellingen zal worden gehouden op woensdag, 17 oktober a.s., om 17.00 uur in Societeit Asiento.

Deze voorstellingen zijn ook toegankelijk voor niet-leden van Societeit Asiento, de derhalve, evenals de leden, gebruik kunnen maken van de voorverkoop/plaatsbespreking. Toegangsprijs f 1,75 per persoon.

Voor zover na de plaatsbespreking nog plaatsen resteren zal er tevens gelegenheid zijn toegangskaarten te kopen in bioscoop Asiento vóór en na de Filmliga filmvoorstelling op woensdag, 17 oktober a.s.

Het toneelstuk heeft bij het publiek een zeer gunstig onthaal gevonden en de premiere op zaterdag jl. was dan ook een doorslaand succes. Wij kunnen eenieder warm aanbevelen dit toneelstuk te gaan zien.

De Biljartwedstrijden

Willemstad. — De biljartwedstrijden voor de persoonlijke kampioenschappen werden voortgezet in de clubs van PSV, JPF en Centro Social Catolico. Het is prettig voor de bond, dat de spelers tijdig aanvangen en daardoor het programma even makkelijk helpen afwerken. De wedstrijden behouden nog steeds hun peil zowel in de "B" als in de "C" klasse.

De mooiste en spannendste partij was wel die tussen Doran en Ch. O'Niel en werd gewonnen door Ch. O'Niel. De belangstelling voor de wedstrijden is groot en moet iedere avond verdeeld worden over minstens 2 clubs, maar dit is geen beletsel voor de supporters.

En hier de resultaten:

A. Oehlers (DWS) wint van E. Schob (RBC) met 125-115, "B" klasse. V. Maule (CSC) — E. Jansen (CVB) 75-63 "C" kl. V. Margarita (RBC) — C. Blume (CVB) 75-59, "C" kl. E. Jacobino (CSC) — S. Euphrosina (CSC) 125-95, "B" kl. J. Sillie (RBC) — E. Baerecke (PSV) 75-49, "C" kl. R. Nagele (JPF) — J. de Windt (CVB) 125-76, "B" kl. Ch. O'Niel (DWS) — H. Doran (de West) 75 — 32, "C" kl. Th. Frans (CVB) — G. Giribaldi (CVB) 125-98, "B" kl.

Hedenavond wordt gespeeld in de JPF en de PSV-club zowel in de "B" als in de "C" klasse.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel: 3209

Personeel Afdeling:
F. W. Duijvenbode, Varkevisser C.P. I.M. Hotel N.P. tel: 3805
B. & nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel: 4325

C. S. M.

Rederij:
C. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
E. v. d. Werf tel: 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
van 1.00 — 07.30 P. Talma tel. 4323

Theather Asiento:
„Hell's outpost"
Geen kinderen beneden 18 jaar

Met blijdschap geef ik kennis van de geboorte van mijn broertje

André Guido Eliazer

ANASARAH FRESCO

15 Oct. 1956
Kraamkliniek Curaçao

Oproep

Men schrijft ons:

Ouders van jonge kinderen, die nog lager onderwijs moeten genieten en die zich met mij ongerust maken over het geremd tempo, waarin dit wordt aangeboden en het gemak, waarmee o.a. voor hen, die in acht nemend hun sociale achtergrond straks hopelijk voor hogere studie in aanmerking komen, de tijd wordt verspild en dreigt meer en meer te worden verspeeld:

Op Curaçao

1ste door nu weer dreigende verhoging van de toelatingsleeftijdsgrens van 5 1/2 op 6 jaar;

IIde door een neiging om kinderen via een 7de klasse naar de eerste van het middelbaar onderwijs te laten gaan;

In Nederland

1ste door de bedreiging van verlenging van het middelbaar onderwijs met 1 jaar, hetgeen hier wellicht zal moeten worden nagedaan;

IIde door de militaire dienstplicht, waarvoor alleen die Antillianen kunnen worden opgeroepen, die buiten dit staadsdeel gaan studeren al wordt dan tot dusver regelmatig vrijstelling gegeven.

IIIde door de constante neiging tot verlenging van de hogere opleidingsduur.

worden uitgenodigd hun opinie schriftelijk aan mij kenbaar te maken, opdat zij eventueel kunnen worden opgeroepen in vergadering om te overleggen, wat kan worden gedaan, indachtig dat onderwijs een hoofdstuk van opvoeding is en dus de zorg van ouders.

Brieven aan C. J. H. Engels, Stroomzigt.

Stevenson wil eind maken aan atoombomproeven

Chicago. — Adlai Stevenson, de Democratische kandidaat voor het presidentschap, heeft te Chicago verklaard, dat zijn eerste daad als hij tot president zal worden gekozen, zal zijn gebruik te maken van de huidige gunstige gelegenheid om een einde te maken aan de proeven met waterstofbommen. Stevenson gaf toe dat het wellicht niet mogelijk zal zijn in de naaste toekomst een internationale overeenkomst te bereiken, die verdere proefnemingen zal verhinderen. De produktie van waterstofwapens en het verdere onderzoek op dit gebied zou wel moeten worden voortgezet.

EILANDGEBIED CURACAO
DIENST LIJNTELEFOON
ENIGE EN ALGEMENE BEKENDMAKING

Ondergetekende, Hoofd van de Dienst Lijntelefoon brengt hierbij onder de aandacht van de abonné's dat de telefoonrekeningen over de maand OCTOBER 1956, VOOR 1 NOVEMBER 1956 betaald moeten worden.

De abonné's die via één der plaatselijke banken betalen, worden verzocht deze betaling VOOR de 28STE van de LOPENDE MAAND te doen, terwijl zij die via de Eilandsontvanger betalen zulks UITERLIJK op de LAATSTE WERKDAG gelieven te doen. De telefoonaansluitingen, waarvoor het abonnement op de laatste werkdag van de maand nog niet is voldaan, zullen worden afgesloten.

Het Hoofd van Dienst voornoemd,
J. P. Posthuma.

Televisieverbod op voetbalderby treft honderdduizenden

Aantrekkelijke strijd om de wereldtitel dammen in Nederland

Tien in de Hel van Deurne, zoals het stadion van Antwerpen wordt genoemd omdat het publiek op de hoge, steile tribunes een waar hellevuur van toejuichingen over de hoofden van de voetballers kan uitstorten, zondag j.l. 14 oktober het Nederlandse voetbalteam zijn aloude strijd ging leveren met de Belgen, het gevecht tussen de oranje-leeuwen en de rode duivels, konden vele honderd duizenden dit uitermate spannende duel niet bijwonen om de dood-eenvoudige reden, dat er slechts plaats was voor ruim 60.000 toeschouwers.

Een jaar of wat geleden kon men tevreden zijn met die wetenschap en waren de straten en wegen toch opvallend stil op die bewuste zondagmiddagen, omdat het grootste deel van Nederland aan de radio-toestellen gekluisterd lag. Nu echter zijn vele duizenden in het bezit van een televisie toestel, vele duizenden, die bezoek krijgen van vrienden en kennissen als er een voetbalwedstrijd wordt uitgezonden, en in het bijzonder een interland-wedstrijd. Van de interland-match Zwitserland-Nederland hebben allen kunnen meegenieten, doch deze partij spreekt lang niet zo zeer tot de verbeelding van de sportliefhebbers als juist de derby der lage landen, die traditionele ontmoeting tussen België en Nederland. Doch, zie, plotseling kwam het bericht uit het Belgische kamp, dat er geen toestemming kon worden verleend hiervan een televisie uitzending te geven. Och, niet onmiddellijk om financiële redenen, omdat het stadion van Deurne toch tot de laatste plaats zal zijn uitverkocht, doch omdat er in andere delen van België hier en daar nog een voetbalwedstrijdje wordt gespeeld, waar het publiek dan wel eens zou kunnen wegblijven.

En alleen daarom werd het veto uitgesproken en moesten vele tienduizenden, bezitters van televisietoestellen, die anders een onvergetelijk middag hadden beleefd, het nu weer met hun radio toestel moeten doen.

Uiteraard zijn er heel wat stemmen opgegaan om dit besluit ongedaan te maken, doch in het verleden is reeds gebleken, dat het vechten tegen de bierkaai is, omdat het een afspraak tussen de verschillende Europese voetbalbonden betreft, waarop geen uitzonderingen mogelijk zijn. Toen de televisie nog maar pas Europa ging veroveren meenden de verschillende voetbalbonden er goed aan te doen met elkaar een afspraak te maken, dat er geen televisie zou worden vertoond van een bepaalde wedstrijd, als een van die partijen er bezwaar tegen zou maken. De Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond was bij die afspraak betrokken, zodat hij nu niet meer kan terugtrekken, hoe graag deze bond thans ook anders had gewild. Zo is het ook een keer gebeurd, dat bij de wedstrijd tussen Duitsland en Nederland, waar de KNVB voor televisie-uitzending toestemming had verleend, opnieuw het veto van de Belgen kwam, omdat de uitzending ook in België was op te vangen en daardoor de publieke belangstelling voor de Belgische competitie wedstrijden zou worden geschaad. Er is nog lang en breed over gepraat, doch het hielp allemaal niets, zij het dan, dat er tenslotte slechts een helft mocht worden uitgezonden, een concessie, waar de echte voetballiefhebber toch niet mee was gediend. Feiten zijn echter, dat hiermee opnieuw wordt aangetoond hoe zeer het zakelijk belang de sport gaat overheersen en hoe volledig men een prettige middag van tienduizenden, ja, honderdduizenden kan vergallen, omdat er een kleine mogelijkheid is, dat een club-ontmoeting wat minder bezoekers zal krijgen. Het wordt hoog tijd, dat de KNVB zich van deze afspraak terug trekt, en hij zou dit ook al lang hebben gedaan als er ook voor deze Nederlandse bond in de toekomst geen „gevaren" bestonden, bijvoorbeeld als België eens tegen Rusland of Hongarije zou spelen en heel Nederland aan het televisie toestel zou zitten, terwijl de Nederlandse clubs voor lege tribunes hun competitiewedstrijden zouden spelen. Zo redeneert de KNVB en zo redeneren al die andere Europese bonden, doch ons inziens gaat een clubsupporter toch naar zijn eigen vereniging kijken. En daar kan geen België-Rusland iets aan veranderen; vooral als die club aantrekkelijk voetbal vertoont en ook waard is, dat het publiek er naar komt kijken.

Publiek is koning

En zo is het publiek koning bij de sport; hoe langer hoe meer nu het betaalde voetbal zich stevig heeft gevestigd op de Nederlandse voetbalvelden, al zijn er nog te veel verenigingen, die nauwelijks de eindjes aan elkaar kunnen knopen en vroeg of laat het zware bestaan van beroepsvoetbalclubs, die hun spelers ook moeten betalen als het publiek hun betere wedstrijden trekt.

Aantrekkelijkheid van het vertoonde

een gevarieerd programma, uitblinkers in de sport, al deze factoren moeten aanwezig zijn om de toeschouwers te boeien en hen uit te nodigen ook volgende keer de gang naar de tribunes te ondernemen. De voetbalbond probeert dat en ook de Koninklijke Nederlandse Dam Bond, die het wereldkampioenschap dammen voor zijn rekening heeft genomen en dit toernooi van 5 november tot 1 december laat verspelen. En die bond zorgde daarbij voor een verrassing, want voor het eerst in de geschiedenis zullen er vier Russen onder de deelnemers zijn, vier dammers, die uiteraard in het middelpunt van de belangstelling zullen staan en menig Nederlander, ook al weet hij nauwelijks iets van het damspel af, naar de toernooi-zaal trekken. Fransen, Canadezen, Chinezen, Italianen, Zwitsers, Algerijnen, Belgen en Nederlanders zullen er van de partij zijn en verder ook J. Amzand, de Surinamer, die in Nederland zijn kansen op de wereldtitel gedurende een maand zal komen verdedigen. Het toernooi zal worden verspeeld in verschillende Nederlandse steden, die alle uit de gemeente kassen bijdragen leveren om het houden van het kampioenschap mogelijk te maken. Van de kracht der Russen is uiteraard nog maar weinig bekend, doch het feit, dat zij in de schaakwereld reeds vele jaren de eerste viool spelen en hun denkers ook kunnen inzetten op het andere denkspel dat dammen heet, wettigt de gedachte, dat zij wellicht voor een verrassing kunnen zorgen. En is het niet deze keer, wel, dan kennen we de Russen op sportgebied voldoende om te weten, dat zij alles in het werk zullen stellen om volgende jaren met dubbele kracht terug te komen. In totaal zijn er twintig deelnemers, een uitstekend bezet toernooi dus, dat straks aan Nederland weer een goede naam zal bezorgen tot ver buiten de grenzen, hetgeen een verblijdend teken is na de misstap van de Koninklijke Nederlandse Schaak Bond te Moskou, een verkeerde greep, waar thans in Nederland nog heel wat over wordt nagepraat.

Dodelijke val van Ockers

Op de maandagen, volgende op de zondag sporten, wordt er op de trambalcons en op de kantoren trouwens veel gepraat en gediscussieerd over het afgelopen weekeinde, over voetballers, die teleurstelden en over clubs, die toch maar weer zwaar hebben verloren. Meestal zijn het levendige gesprekken, waarin vaak enthousiaste clubsupporters fel van leer trekken tegen aanhangers van andere verenigingen, die dat natuurlijk ook weer niet op zich laten zitten.

Doch maandag 1 oktober was er tendenz van meeleven in die wekelijkse beschouwingen, een sombere ondertoon over het ongeluk, dat Stanneke Ockers was overkomen. Stan Ockers is een Belgisch wielrenner en menig keer heeft hij voor de neus van een Nederlandse uitblinker de zege weggekaapt. Toch was Stan ook in Nederland populair, zoals trouwens op vele wielerbanen in gans Europa. Nu zal Stan nooit meer verschijnen in de internationale wedstrijden, nooit meer worden genoemd in de verslagen van de Tour de France en ook nooit meer een aandeel hebben in de wereldkampioenschappen wielrennen op de weg. Want op die bewuste zaterdagavond in het Antwerpse sportpaleis, de laatste zaterdag van september, viel Ockers in een onbetekenende wedstrijd voor koppels. Na een wisseling van renners gebeurde het. Stan Ockers kwam te vallen en Van Looy en Voorting gingen over hem heen. Och, niemand maakte er zich druk over, omdat er zo vaak valpartijen voorkomen, waar de wielrenners dan altijd wonder boven wonder goed afkomen. Wielrenners leren nu eenmaal vallen al van het ogenblik af dat zij op hun lichte fietsjes gaan zitten. Tenslotte is Wim van Est eens in de Pyreneeën van de weg geschoven en in pijlsnelle vaart zestig diep omlaag gestort. Niemand gaf meer een stuiver voor zijn leven in deze rotsachtige streek, doch toen verslaggevers en helpers op de buik gelegen over de rand tuurden en zich moesten vasthouden om niet ook in de afgrond te storten, zagen ze daar ver beneden zich een figuurtje, dat bezig was op handen en voeten naar boven te kruipen. Een wonder, vond iedereen het, toen deze wielrenner aan banden en touwen omhoog werd gehesen en niet eens ernstig was gewond. Als een bal had Van Est zich opgerold toen hij het contact met de grond was kwijt geraakt en als een bal ook was hij naar beneden gestort, zestig meter langs puntige rotsen en scherpe keien. Geen wonder dan ook, dat niemand zich ongerust maakte, toen de drie renners daar op de Antwerpse wielerbaan over elkaar heen vielen. Vlug pakten ze weer hun fietsen, trokken ze hun shirts recht en stapten ze weer op om de achterstand in te halen.

Doch een bleef er liggen: Stan Ockers. Helpers droegen hem naar de kant van de baan, in de veronderstelling, dat hij even versuft was door de klap en gelegenheid moest hebben zich te herstellen. Doch Ockers bleef buiten bewustzijn, zonder dat men uitwendig iets zag dat op een verwonding moest lijken. Men keek het nog een half uur aan, terwijl de andere renners in wilde vaart hun rondjes vervolgden en elkaar de zege betwistten. Toen vond men het beter even een dokter te raadplegen, die spoedig ontdekte, dat Stan Ockers een middelzware hersenschudding had opgelopen en zo spoedig mogelijk naar het ziekenhuis moest worden vervoerd. Nog altijd maakte men zich niet ongerust, omdat het vak van een wielrenner nu eenmaal aan dergelijke gevaren bloot staat. Over een paar weken zal Stan wel weer zijn opgeknapt, lacht men op de tribunes, doch in de onderzoek-kamer van het ziekenhuis bogen inmiddels drie doktoren met gefronste wenkbrauwen over hun patiënt, die nog altijd niet bij kennis was en bij nader onderzoek bleek een hersenbreuk te hebben opgelopen. De nacht van zaterdag op zondag en ook de hele volgende dag heeft men er het aangezien, doch toen de toestand van Ockers verslechterde besloot men de uiterste stap te wagen en over te gaan tot operatief ingrijpen. Heel België en de hele wielerwereld wacht in spanning af. Zou hij er doorheen komen, deze gezonde, oer-gezonde man van 36 jaar, die toch weerstand genoeg moest hebben om deze slag te boven te komen? En daarbij herinnerde men zich het geval van Kees Pellenaars, die ergens in Duitsland op volle snelheid tegen een auto was gebotst, waarbij zijn fiets volkomen werd geknakt, doch de renner na een langdurig zweven tussen leven en dood er weer volledig bovenop kwam. Pellenaars ging daarna nooit meer op een race-fiets zitten, doch als ploegleider in de Tour de Franse bleef hij toch een vooraanstaand figuur in de wielerwereld. Men kon het niet geloven dat Ockers nu zo plotseling zijn loopbaan van wielrenner zou beëindigen hoewel de doktoren reeds als hun verwachting uitspraken, dat Stan, ook al zou hij volledig herstellen, nooit meer actief aan de wielrennerij zou kunnen deelnemen. Zijn supporters — en dat waren er vele duizenden na zijn successen in de Tour de France, na zijn overwinningen in tientallen klassieke wegwedstrijden en vooral na zijn wereldtitel in 1955 op het circuit van Frascati bij Rome — wachtten in bange stilte.... totdat maandagmorgen om tien uur het ontstellende bericht doorkwam, dat Constant Ockers, die op 3 februari aanstaande 37 jaar zou zijn geworden, een kwartier tevoren aan de bekomen verwondingen was overleden.

Het was een grote slag voor iedereen die hem kende, maar vooral voor degenen, die vele weken met hem optrokken in tientallen wielerwedstrijden, die met hem dezelfde moeilijkheden in verschrikkelijke berg-étappes hebben beleefd, die met hem voortsnelden urenlang over kilometers lange wegen, die met hem naar beneden suisden over de hellende wegen van de Alpen en de Pyreneeën, langs afgronden en steile rotsen.

Stan Ockers trotseerde met hen al die gevaren, totdat er een koppelwedstrijd kwam, een show-partijtje op een prachtige wielerbaan in een sportpaleis te Antwerpen. Een ogenschijnlijk doodgewone valpartij, die hem het leven kostte....

ad interim

Hilversum. — Jan Stender, de trainer van de Robben, gaat definitief naar de Olympische Spelen te Melbourne. Het weekblad "Sport en Sportwereld" zorgde voor een geldinzameling onder zijn lezers. Stender is zeer verheugd om de Robben-meisjes in Melbourne te kunnen helpen en verder gelegenheid te zien om te zwemmen en te spreken met de trainers van de Japanners, Amerikanen en Australiërs.

Mevrouw Kusters werd floretkampioene 1956

Willemstad. — Zaterdagavond werd in de School te Julianadorp het floretkampioenschap 1956 verschermd. Slechts 6 schermsters deden aan deze wedstrijden mee, t.w. Mevr. Vinck (Athos), Mevr. Kusters (C.S.C.), Mevr. Boogaard (Mariniers), Mej. Statius Muller (Athos), Mej. Leon (Athos) en Mevr. Groot (Asiento). Er bestond flinke belangstelling voor deze wedstrijden.

Over het algemeen stond het schermen niet op zo'n hoog peil. Waarschijnlijk speelden bij de meeste dames de zenuwen haar parten. Dit zal ook wel zijn oorzaak gevonden hebben in het feit dat er — door te weinig deelname — geen voorronden plaatsvonden, waarbij men zich er meestal wat in kan trekken.

Mevr. Kusters werd ongeslagen kampioene, gevolgd door mevr. Vinck, die slechts een partij verloor. Mevr. Kusters stond vaak zeer laag met haar wapen, waarvan de anderen niet profiteerden. Mevr. Vinck daarentegen stond dikwijls zeer open, doch doordat zij zeer snel is kreeg men toch geen kans hier doorheen te komen. Mevr. Groot volgde hierna met 2 verlies partijen.

In het begin schermde zij zeer onzeker. Pas bij de laatste 2 partijen kwam zij er wat in. Haar tempo is vak wat achteruitgegaan. Mevrouw Boogaard, Mej. Statius Muller en Mej. Leon eindigden alle drie met 1 gewonnen partij.

De wedstrijden waren vroeg afgelopen, waarop de voorzitter van de N.A.A.S.B., de heer C. Lenderink, overging tot uitreiking der prijzen. In zijn speech dankte hij allereerst het schoolbestuur voor het beschikbaar stellen van de zaal, alsmede de hoofdsecondanten Kromhout, Luckman en IJzendoorn voor hun werk. Bij deze wedstrijden werd niet door de dames zelf gesecondeerd, doch door de heren Ernste, Kromhout, Luckman, Statius Muller en IJzendoorn. Het wedstrijdbureau was in goede handen van mevr. Statius Muller en de heer Groot. De einduitslag luidt dus als volgt:

Kamp. mvr. Kusters (C.S.C.) 5 gewonnen partijen, 2. mevr. Vinck (Athos) 4 gewonnen partijen. 3. mevr. Groot (Asiento) 3 gewonnen partijen, 4. mej. Leon (Athos) 1 gew. partij, 17 ontv. treffers, 10 gegeven treffers. 5. mevr. Boogaard (Mariniers) 1 gew. partij, 17 ontv. treffers 7 gegeven treffers, 6. mej. M. Statius Muller (Athos) 1 gew. partij, 19 ontv. treffers.

Arpajon. — De Franse coureur Louis Rosier, die acht dagen geleden bij een ongeluk te Montlery het bewustzijn verloor, is weer bij kennis gekomen.

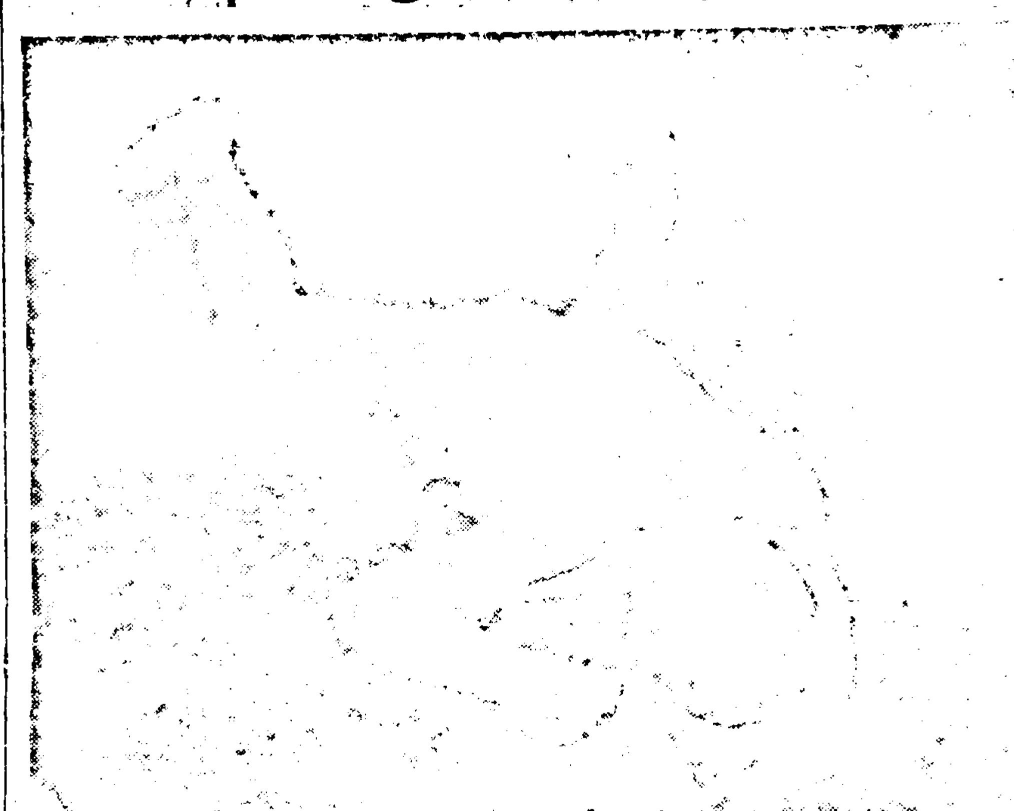
Parijs. — De suksessen van de Spaanse speerwerpers door middel van hun nieuwe stijl op de wijze van discuswerpen, hebben niet nagelaten de internationale atletiekwereld in rep en roer te brengen. Men vraagt zich af of deze nieuwe stijl wel reglementair is toegestaan. Niemand heeft echter enig bezwaar kunnen vinden, als de speer zelf maar aan de reglementen voldoet en deze bij de voorgeschreven omwikkeling wordt vastgehouden.

Pinau: volledige vrijheid van handelen in Suez-geschil

Parijs. — Na zijn terugkeer uit New York heeft de Franse minister van buitenlandse zaken Pineau tegenover verslaggevers verklaard, dat Frankrijk zich ten aanzien van het geschil rond het Suezkanaal volledige vrijheid van handelen voorbehoudt. Pineau zeide, dat Frankrijk zich na de uitslag van de stemming in de Veiligheidsraad, „die ons alleen aan beginselen bindt", volledige vrijheid van handelen voorbehoudt, wegens het veto van de Sovjet-Unie, dat de mogelijkheden, die het tweede deel van de Frans-Britse voorstellen inhouden, ongedaan maakte.

New York. — The Colon Development Company meldt, dat de productie van ruwe olie in West-Venezuela in september 643.475 barrels per dag was tegen 588.320 barrels in augustus. In september 1955 was de produktie van de concessies ten zuid-westen van het Meer van Maracaibo 610.608 barrels per dag.

1887 jaar geleden gestorven

Tijdens opgravingen bij de Porta Nocera in de Italiaanse „dodenstad" Pompei, welke in het jaar 79 tijdens een uitbarsting van de Vesuvius volkomen door gloeiende lava werd bedolven, trof men op vrij geringe diepte dit versteende lichaam aan van een man, die 1887 jaar geleden door de lava werd overvallen en die in de gloeiende massa omkwam. Duidelijk is na al de eeuwen nog te zien, hoe het slachtoffer moet zijn gevallen. Reeds vaker deed men in Pompei dergelijke ontdekkingen, maar slechts zelden trof men een lichaam zo volkomen onbeschadigd aan.

TOM POES en de Kniphoed

2586. Tom Poes zat nog steeds in de zak. Hij had van alles geprobeerd om er uit te komen, maar het linnen was stevig en het touw om de bovenkant was goed dichtgebonden, zodat hij geen kans zag om te ontsnappen. Zijn toestand was helemaal niet leuk.

De oude magister had hem ruw ergens op een stenen vloer gegooid en hoewel Tom Poes natuurlijk niet zien kon, had hij het vermoeden, dat hij zich in een kelder bevond. De omgeving was kil en vochtig en de geluiden die hij maakte, klonken hol.

Tenslotte gaf hij zijn strijd met de jute op en begon om hulp te roepen. Nu wilde het geval, dat de journalist Argus, op de avond van die dag, door de havenbuurt liep om stof voor een artikeltje te zoeken. De redactie had hem er op uit gestuurd om gegevens over verdwenen stadsgenoten te verzamelen — en dat was geen gemakkelijke taak. Want, hoewel het aantal verdwijningen met het uur toenam, was er geen spoor van de oorzaak te ontdekken. Toen hij dan ook een zwak geroep uit een verloren pakhuis hoorde komen, maakte hij een sprong van blijdschap.

„Waar geroep is, is ellende!" sprak de reporter tevreden tot zichzelf. „En waar ellende is, kon wel eens een ontvoering zijn!"

Bedrijvig zocht hij naar de plek, waar het geschreeuw vandaan kwam en zodoende geraakte hij voor een getralied kelderraam. De sluiting was oud en roestig en het kostte de geschoolde nieuwsjager
„Is daar iemand?" riep hij.
dan ook weinig moeite om het ijzerwerk uit de sponningen te lichten.

„Ja" riep een stem „Tom Poes! Haal mij eruit!"

De journalist sprong opgewonden in de duistere ruimte en daardoor merkte hij niet, dat er een vreemde gedaante haastig naderde......

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

25

„Matten vlechten en borstels maken, ja," zei hij woedend. „Een nobel beroep voor de zoon van Marion Gavin!"

„Maar zonder twijfel heel passend voor de zoon van Eric Blair!"

Ik was van mening, dat hij die steek nog van me te goed had en het was nogal teleurstellend, dat er geen hoorbare reactie op volgde. Hij zat heel stil in zijn stoel, want geen veer kraakte.

„Goed — nemen we aan, dat ik hier voorlopig nog blijf. Voor een week of zo. Maar dan als Nicholas. Niemand, behalve mrs. Penrose, weet de waarheid, nietwaar? Intussen zou de politie eens een onderzoek kunnen instellen naar die man in De Vederbos. Weet u nog?" En toen vertelde ik hem, wat miss Emily had gehoord in de uitleen-bibliotheek van het dorp.

„Waarom heb je me dat niet eerder verteld?" vroeg hij.

„Ja, dat had ik waarschijnlijk wel moeten doen. Maar u leek er niet veel in te zien, toen ik u van het incident in het restaurant op de hoogte bracht. Herinnert u het zich nog? Toch ben ik er van overtuigd, dat we in die richting zullen moeten zoeken."

Ik hoorde, dat hij met een ruk opstond uit zijn stoel.

„Nee — het is té riskant. Ik mag de verantwoordelijkheid daarvoor niet op me nemen. Het was iets anders met Francis. Toen had ik de situatie in de hand. Ik was er van overtuigd, dat Francis er meer van wist en je hebt gemerkt, dat ik daar gelijk in had. Hij en Nicholas konden elkander niet luchten of zien. Als kinderen al niet. En sinds Nicholas hier kwam wonen was het helemaal mis. Maar al Harriet de waarheid gesproken heeft...."

„Ik zie geen risico," viel ik hem in de rede. „Neemt u de proef eens. Laat rondvertellen, dat Nicholas thuisgekomen is — lijdend aan geheugenverlies. Neemt u de politie in vertrouwen, laat hen dat telefoongesprek nagaan. De vrouw, die dat winkeltje drijft, kent hen misschien wel."

Hij begon weer te ijsberen en zei: „Je kunt gelijk hebben. Ik weet het niet. Voor Elaine is het een hopeloze geschiedenis. En ik ben vijfenzeventig — ik zou natuurlijk graag willen weten, aan wie ik Mallyon nalaat. Niet dat ik fortuin heb, maar mijn voorouders bouwden dit huis vier eeuwen geleden en als er niets bijzonders gebeurt, zullen we het nog een paar generaties vol kunnen houden. Als Nicholas niet meer terugkomt, is Francis mijn erfgenaam. Ik had gehoopt, ook nog Elaines kinderen...."

Hij brak zijn luidop gesproken gedachtengang abrupt af.

„Het is in ieder geval de moeite waard, de kans aan te grijpen," zei ik.

„De kans waarop?"

Ik antwoordde niet en ik vroeg me af, of zijn gedachten zich soms ook bezighielden met de mogelijke verklaring, die ik overwoog — namelijk, dat Nicholas vrijwillig was verdwenen, omdat hij iets van iemand wist. Iets gevaarlijks. En dat die iemand alle reden had om hem uit de weg te ruimen, als hij weer opdook.

Het was op dat ogenblik, dat ik Elaines terugkeer in de kamer gewaar werd. Ik wist niet, wanneer ze precies was binnengekomen en hoeveel ze van ons gesprek had kunnen beluisteren. Ze zei:

„Het is té riskant, oom Jonathan. We mogen hem op die manier niet in gevaar brengen.... Er zou van alles kunnen gebeuren!"

„Wat precies?" vroeg ik, opstaande. Ik had nu zo lang gezeten, dat mijn spieren stijf geworden waren. „Wat denk je, dat er gebeuren kan?"

„Van alles.... Hoe kunnen we dat trouwens weten? Maar het is veel te gevaarlijk."

„Toch zit er iets in wat hij zegt, Elaine. En hier is hij volkomen veilig."

Er moest toch iets eigenaardigs in het karakter van de Gavins zitten, dacht ik ironisch. Zoëven nog had hij dezelfde argumenten gebruikt als Elaine, maar nu was hij alweer bereid in de oppositie te gaan. Koppig zei Elaine: „Op die manier komen we er nooit achter".

„Heel goed," zei ik. „Als je er de voorkeur aan geeft, dat ik wegga.."

„Waarom zou je weggaan? Wat heeft dat ermee te maken?"

Sir Jonathan uitte een kort, sardonisch lachje en liep weg.

„Dit heeft het ermee te maken," zei ik. „Ik ben aangenomen voor een bepaald karweitje. Als invaller voor Nicholas. Op die voorwaarde ben ik bereid te blijven. Anders ga ik weg. Jij mag beslissen wat er gebeurt."

Zij sprak geen woord. Ik hoorde haar het vuur oprakelen, iets verplaatsen op de schoorsteenmantel, een vaas of een kandelaar. Tenslotte zei ze: „Dus ik heb er een neef bijgekregen. Een Simon."

„Ben je er erg van geschrokken?"

„Ik geloof, dat ik van het begin af aan geweten heb, dat je ergens bij ons thuishoorde — dat je de zoon van tante Marion zou zijn. Ik heb nooit veel over haar gehoord, behalve dan, dat ze een of andere romance heeft gehad en dat ze iemand is weggelopen — maar je kon dat uiterlijk niet hebben zonder tot onze clan te behoren."

„Zijn ze allemaal donker en zuur?"

„Ik zou je bepaald niet zuur willen noemen," zei ze, mijn opmerking overwegend.

„Ik kan dat toch heel erg zijn — vooral als ik mijn zin niet krijg."

„Ja...." Ze zuchtte licht. „Dat neem ik wel aan, maar ik denk zo, dat je de meestal wel krijgt."

„Niet altijd. Maar die karaktertrek heb jij toch niet. Tenzij je me wat hebt wijs gemaakt over je uiterlijk."

„O — ik ben een soort van buitenbeentje. Ik hoop, dat je nog eens het portret van Caroline Gavin zult kunnen zien. Het is door Keller geschilderd en het hangt in de portrettengalerij. Dan zul je begrijpen wat ik bedoel. Ik ben een rechtstreekse afstammeling van een andere tak van de familie, maar bovendien hebben alleen de mannen die merkwaardige Gavin-trekken zo uitgesproken."

We zwegen gedurende enige seconden. Toen zei ik:

„Nu, krijg ik in dit geval mijn zin?"

„Waarom ben je zo vasthoudend op dit punt?"

„Omdat ik het gevoel heb, dat het de enige manier is om je van dat spook te verlossen — of, om het op jouw manier te zeggen: je weer de gelegenheid te bieden doel en inhoud aan je leven te geven."

Ze zei:

„Er is misschien geen spook om me van te verlossen. Nick kan nog altijd in leven zijn."

HOOFDSTUK X

De volgende ochtend bleek het weer te zijn omgeslagen. De mistbanken en de regenwolken waren weggedreven en de zon scheen. De warmte van haar stralen op mijn gezicht en handen was een weldaad, die mij in een verrukkelijke staat van loomheid deed verkeren. Elaine had mij in een lange ligstoel geïnstalleerd, die in de zogenaamde orangerie stond, een soort van glazen serre, waarvan de voorzijde kon worden weggeschoven, zodat de zon er vrijelijk toegang had, terwijl de tocht werd geweerd. Ze hadden me verteld, dat mijn zitplaats een prachtig uitzicht bood op een smal terras, vanwaar drie treden leidden naar een lager gelegen rozentuin, welke door een hoge, dichte haag beschermd werd tegen de ruwe, zilte zeewinden.

(Wordt vervolgd)

Nabeschouwing op het congres te Assisi

Bezinning op liturgische hervormingen door Paus Pius XII

De landstaal in de eredienst

Samenspel tussen priester en leek

(Van een bijzondere medewerker)

Wanneer men van het Liturgisch Congres dat op het einde van september te Assisi gehouden werd, een samenvattende indruk wil geven, is het niet onbelangrijk te weten waarom dit congres gehouden werd. De hernieuwing van de Liturgie vanuit de geest van zielzorg onder het pontificaat van Paus Pius XII, — onder deze algemene titel werden de inleidingen aangekondigd. Dit jaar hebben de congressisten dus een blik op het recent verleden willen richten, teneinde na te gaan hoe de huidige Paus de liturgie heeft vernieuwd opdat de Kerk ermee gebaat zou zijn. Door deze doelstelling gaf men uitdrukking aan de gevoelens van dankbaarheid jegens de H. Vader, en ook wilde men de ruim 1500 deelnemers aldus gelegenheid geven tot bezinning op deze rijkdom, een bezinning die is uitgegroeid tot een gewetensonderzoek over wat reeds werd gerealiseerd van de richtlijnen, wenken en voorschriften van de H. Vader en de vraag of dit alles gebeurde in de geest zoals Hij zich dat heeft voorgesteld. Hieruit volgt dat het niet de bedoeling was ex professo ook de blik op de toekomst te richten en eventueel bepaalde vota te formuleren om aan de H. Stoel ter overweging voor te leggen.

Het ligt voor de hand, dat de bezinning allereerst uitging naar het begrip liturgie zelf, dat met het verschijnen van de encyclieken Mystici corporis en Mediator Dei zo aan helderheid en diepgang heeft gewonnen. De ontplooiing van het leven van de Kerk, de zichtbaar en hiërarchisch opgebouwde gemeenschap, die tevens de eenheid is van één Lichaam met vele ledematen, waarvan Christus het hoofd is, dat is de eredienst, de cultus van het mystieke Lichaam van Christus, van hoofd en ledematen. Die eredienst heeft plaats in zichtbare tekenen, woorden, gebaren, riten, en drukt uit de grote werkelijkheid, die de aanbidding is in de H. Geest. De liturgie is dus allereerst als een kerkact gericht op de Drieëenheid, maar die handeling is tevens toch heil van hen die haar stellen, zij stimuleert tot gemeenschapsbewustzijn en gemeenschappelijk leven, ook in de zin van samenwerking tussen priester en leek; zij brengt heel de kerkgemeenschap tot diep christelijk leven, zij voedt op tot een zuiver christelijk gebed.

Om dit te bevorderen staan er, menselijk gesproken, twee grote mogelijkheden ten dienste van de Kerk. Allereerst dat wat wij gewoon zijn te noemen het liturgisch apostolaat, in welke vorm dan ook, dat tot taak heeft de leden van de kerkgemeenschap, priester en leek, in een samenspel binnen de eredienst het leven van de Kerk in zijn volle intensiteit te doen mee-leven. Zowel Abt Capelle als pater Antonelli wezen hier in hun inleidingen nadrukkelijk op. De laatste stelde het al of niet slagen van de hervorming van de Goede Week in de toekomst met name afhankelijk van dit apostolaat, dat in de volle zin van het woord de taak is van heel de Kerk en niet van z.g. enkele geïnteresseerden. Het congres te Assisi was a.h.w. een verantwoording van het liturgisch apostolaat en tevens een stimulans deze vorm van zielzorg in de toekomst zo mogelijk nog intensiever voort te zetten.

Een andere mogelijkheid, die de Kerk ten dienste staat, is liturgie-hervorming. We zullen hier niet nogmaals uiteen zetten hoe in het verleden door verschillende omstandigheden rond de eredienst in haar uiterlijke verschijningsvorm een „mistgordijn" is ontstaan — zoals prof. J. A. Jungmann het noemde — waardoor plaats en taak van de leek in de liturgie vaag zijn geworden. Thans is dit mistgordijn voor een deel weggenomen, dank zij het werk van de huidige Paus en dat van zijn grote voorganger op liturgisch gebied, de H. Pius X. In de hervorming van de Goede Week werd in Assisi de hervorming door Antonelli de grootste daad op liturgisch gebied genoemd sinds het pontificaat van Paus Pius V. Daartoe hebben ook bijgedragen de ingrijpende veranderingen in het rituale, niet op de laatste plaats voor de missielanden; de rubriekenvereenvoudiging voor wat betreft het brevier en de bepalingen inzake de kerkmuziek in de encycliek Musicae Sacrae Disciplina.

Opvallend was, dat in bijna alle besprekingen van de liturgie-hervorming het probleem van de taal in de eredienst een belangrijke plaats innam. Er werd op gewezen, dat de oude Kerk, juist omdat zij uitging van de gedachte, dat de liturgie een samenspel van priester en leek moet zijn, bij haar missie telkens de taal overnam van het missieland: het Hebreeuws-Arameës, vervolgens het Grieks, daarna het Latijn. De preek heeft altijd plaats gehad in de landstaal. In onze tijd zien we dat de Kerk dit oude principe tot op zekere hoogte weer opnieuw gaat realiseren, met name in het rituale en in de z.g. missa lecta, waar ruime plaats gelaten wordt voor het gemeenschappelijk bidden en zingen in de landstaal. Historisch gezien deed zich een taalprobleem als zodanig pas voor in de middeleeuwen, toen het latijn als algemene cultuurtaal door de opkomende nationale „volkstalen" verdrongen werd. De eis van de Reformatie de eredienst uitsluitend in de landstaal te vieren, is door het Concilie van Trente afgewezen. Toch had ook Trente een sterk pastorale instelling, hetgeen bijv. blijkt uit het voorschrift om tijdens de mis en de toediening van de sacramenten een verklaring van de latijnse gebeden te geven. Het Rituale Romanum van 1614 grijpt hierop terug. In onze dagen zien we op dit gebied vergaande hervormingen. De Paus zelf heeft het initiatief hiertoe genomen voor de missielanden. En uitgaande van wat de encycliek Mediator Dei zegt over de levende taal: de liturgie kan meer toegankelijk gemaakt worden wanneer in bepaalde gevallen de levende taal gebruikt wordt, heeft de H. Vader toestemming gegeven om in het Frans, Duits, Italiaans en Engels taalgebied de landstaal te gebruiken waar deze noodzakelijk is voor een beter begrip van de Sacramenten.

In de missie

Gelijk men in de berichten van het KNP heeft kunnen lezen verkreeg de inleiding van Mgr. W. van Bekkum SVD, Apostolisch Vicaris van Ruteng in Indonesië, grote bijval van het congres. Hij constateerde dat de betekenis van de liturgie voor de missielanden door velen sterk onderschat wordt, mede door de seminarieopvoeding en door een tekort aan begrip voor de aanknopingspunten, die de christelijke cultus heeft met de heidense cultuswereld. Het zou eigenlijk zo moeten zijn dat de bekeerde missievolken zich bewust worden dat zij in de Kerk van Christus de ware cultus gevonden hebben. De bestaande vorm van de eredienst, met de privileges aan de missielanden gegeven, biedt mogelijkheden dit besef levend te maken, maar anderzijds is het toch zeer wenselijk voor de toekomst nieuwe mogelijkheden te scheppen waardoor de liturgie meer aangepast kan worden aan de omstandigheden in de missie en waardoor bepaalde heidense elementen geïntegreerd kunnen worden in de christelijke liturgie.

Breviergebed

Op de toekomst gericht was de inleiding van Kardinaal Lercaro over de vraag of het brevier van de wereldgeestelijken gevormd moet blijven naar het voorbeeld van het monastieke brevier en of niet bepaalde ascetische oefeningen die langzamerhand het karakter van verplichting hebben gekregen — zoals meditatie, geestelijke lezing, gewetensonderzoek — harmonisch ingebouwd kunnen worden in het officiële de metten suggereerde hij op feestdagen evenals op de feriën slechts drie psalmen en in koorgebed drie lezingen te plaatsen, die in het privaat-brevier tot éé. worden samengevoegd; voor de vespers het aantal psalmen in te korten als de gelovigen de vespers meevieren, en het kapittel weer tot echte lezing te maken, eventueel in de landstaal wanneer de gelovigen aanwezig zijn.

Epistel en Evangelie

Ook hier kwam de kwestie van de landstaal dus ter sprake. Men mag niet zeggen dat het verlangen om ook epistel en evangelie in de landstaal te verkondigen op dit congres door alle inleiders nadrukkelijk naar voren werd gebracht. Wel was het zo dat deze wens in bijna alle inleidingen te horen was. Het duidelijkst in de inleiding van pater Bea SJ die sprak over de zielzorglijke vrucht van het Woord Gods in de liturgie. Historisch gezien is de combinatie lezing met uitleg (woorddienst dus) en offerdienst al zeer oud. Die verbinding treffen we al aan op het Laatste Avondmaal. En zeker vanaf de derde eeuw las men de z.g. lectio continua, die enkel op Pasen en Pinksteren onderbroken werd. Daarna volgde de preek, normaliter een verklaring van het gelezene binnen het raam van de liturgische viering. Op deze wijze werden de christenen gesterkt niet alleen door het eucharistisch brood, maar ook door het brood van Gods Woord. Die woorden zijn zoals Christus zelf zegt: Geest en Leven. De kerkruimte is de meest geschikte plaats voor lezing en verklaring van Gods Woord. Daarbij doet zich weliswaar een grote moeilijkheid voor: er wordt gesproken voor een zeer heterogene gemeenschap voor wat betreft aanleg, ontwikkeling en behoefte, maar die moeilijkheid wordt rijkelijk vergoed door de verbinding van woorddienst met offerdienst. Hier spreekt de priester als leider tot de verzamelde gemeente en wel op gezag van God, en dat Woord Gods kan in lezing en preek in goede aarde vallen en aldus zelf weer de beste voorbereiding zijn op de offerviering. Het is immers dezelfde priester die optreedt als dienaar van het Woord en als dienaar van het sacrament. Voor onze tijd is deze verbinding uitermate belangrijk, nu velen alleen maar de zondagsmis kunnen meevieren. Zij ontvangen dan de vruchten zowel van het brood van het Woord als van het eucharistisch brood, en het spreekt vanzelf dat de pas volledig tot hun recht komen als het brood van het Woord aangeboden wordt in de landstaal.

Concelebratie

Van groot belang, nu en voor de toekomst, lijken ons de slotpassages van de toespraak van de Paus waar hij sprak over de concelebratie en het Latijn Het zal bekend zijn, dat steeds sterker de behoefte gevoeld wordt om bij bepaalde gelegenheden, met name daar waar veel priesters verzameld zijn, te concelebreren. De H.Vader heeft zich omtrent dit verlangen niet nader uitgesproken, maar wel heeft hij, als we ons niet vergissen, een grote moeilijkheid opgeheven, die de voorbereidende studie over de vorm waarin eventueel die concelebratie gevierd zou moeten worden in de weg stond. Hij heeft nl. positief aangegeven dat in geval van concelebratie alle priesters de woorden van de consecratie moeten uitspreken. Zijn woorden betekenen in feite de afsluiting van het dogmatisch dispuut en openen de weg tot concelebratie.

Wat het latijn betreft heeft de H.Vader in zijn toespraak de wenselijkheid van deze cultustaal voor de celebreren de priester onderstreept, en wellicht mag men hieruit concluderen dat die gedeelten van de heilige mis, waarbij de leken rechtstreeks zijn betrokken — de woorddienst dus — in aanmerking komen voor de landstaal.

In de geschiedenis van de liturgische beweging zal het congres belangrijk zijn: het eerste door de prefect van de Riten-congregatie, Kardinaal Cicognani, voorgezeten congres was een indrukwekkende manifestatie van dankbaarheid jegens Paus Pius XII voor zijn vele werk voor een gezond liturgisch leven, en het wekte hoopvolle verwachtingen voor de toekomst: dat alles in het werk gesteld wordt het mistgordijn rond de liturgie geheel weg te nemen.

Vader van het Plassenschap

(Van een medewerker in Nederland)

Nederland worstelt met een probleem, dat op korte termijn om een oplossing vraagt: het recreatievraagstuk. De ontwikkeling van het toerisme, de verkorting van de werktijd, het invoeren van een verplichte vakantie, het gunstige welvaartspeil en de snelle aanwas der bevolking zijn er de oorzaken van, dat er zuinig met het beetje natuurschoon, waarover zij thans nog de beschikking hebben, moet worden omgesprongen. Bos- en heideterreinen worden opgeofferd aan de uitbreiding van woongelegenheid en industrialisatie. Overigens terecht. Maar ergens zal een grens getrokken moeten worden, om de bevolking uit de grote steden, vooral in de Randstad-Holland, gelegenheid te geven zich in de vrije natuur te kunnen ontspannen. Een dergelijke recreatiemogelijkheid bieden sedert jaren de Loosdrechtse Plassen; een dorado voor de natuur- en de watersportliefhebbers. Maar de Loosdrechtse Plassen worden bedreigd. De eilandjes spoelen weg en de kans bestaat, dat er zich binnen afzienbare tijd één grote binnenzee vormt, die als een gevolg van de ruwe golfslag, ongeschikt wordt voor de kleine bootjes. Afgezien daarvan betekent het verdwijnen van de eilandjes, die door de golfslag worden afgeknabbeld, een verlies van een karakteristiek schoon. Zijn de eilandjes eenmaal weggespoeld, dan hebben de westenwinden vrij spel en beuken de golven de oevers van de plassen, waardoor aanlegsteigers en huisjes langs de kanten gevaar lopen.

Mr. J. L. Vunderink

Mr. J. L. Vunderink, de burgemeester van Loosdrecht, heeft dit euvel zien aankomen. Deze predikantenzoon uit Hoogeveen — zijn vader werd later predikant-directeur van het protestants jongensinternaat in Zeist — deed na zijn H.B.S.-tijd staatsexamen en studeerde in Utrecht rechten, vestigde zich als advocaat in de Domstad, was later werkzaam op het departement van sociale zaken en werd tien jaar geleden als burgemeester geconfronteerd met de problemen van Loosdrecht. Mr. Vunderink, die een even kundig beoefenaar en kenner van de watersport, als bekwaam en voortvarend magistraat is, zocht weldra naar een oplossing om de Loosdrechtse Plassen te behouden. Hij werd de geestelijke vader van het „Plassenschap Loosdrecht en omstreken", een instituut, dat nu nog in voorbereiding is, maar waarvan de naam langzamerhand in de kringen van de watersport en de overheid een bekende klank heeft gekregen. Een commissie, onder presidium van de Utrechtse gedeputeerde mr. P. P. Agter, heeft een tien-jarenplan ontworpen, dat voorzien zal in herstel van de eilandjes, de verbetering van de bestaande toegangswegen tot de plassen en het aanleggen van een verbinding met „Het wijde Blik", waardoor het plassengebied tot één groot geheel kan worden gemaakt in het belang van het watertoerisme. Dit project vraagt tien miljoen gulden. Niet alle gemeentebesturen kunnen zich met de denkbeelden van burgemeester Vunderink verenigen. „Men is nu eenmaal bevreesd een stukje zelfstandigheid te moeten verliezen en het algemeen belang wordt daarbij over het hoofd gezien", aldus zijn commentaar wanneer hij zijn mening geeft over de houding van de gemeenteraden in de omtrek. Burgemeester Vunderink is een warm voorstander van inter-gemeentelijke samenwerking. Hij heeft hier gefundeerde opvattingen over, omdat zijn gemeente van 5300 zielen langzamerhand een voorstad van Hilversum is geworden en de problemen van woningnood en volkshuisvesting naar zijn oordeel door een krachtige samenwerking eerder tot een oplossing gebracht kunnen worden.

„Wij denken veel te veel aan onze kleine belangen en zien de grote lijnen over het hoofd. De Europese eenwording is een eis voor deze tijd. Maar deze vorm van integratie geldt ook voor Nederland. Wat de gemeenten met elkaar kunnen opbouwen, moet niet afzonderlijk gebeuren", is zijn stelregel. Deze opvatting tekent mr. Vunderink precies zoals hij is. Anders zou hij ook nooit de initiatiefnemer zijn geweest van het Plassenschap, een vorm van samenwerking in optima forma. Dat dit instituut levensvatbaarheid heeft, betwijfelt hij geen ogenblik. Het staat voor hem, om het als „watersporter" uit te drukken, als een paal boven water.

ERIC DE NOORMAN DE SCHEEPSBOUWER

7-33 In een gestaag tempo gaan de vier noren voort over het slibbige zand van de wadden. Hoewel de Noorman innerlijk weinig gerust is over de afloop van deze onderneming laat hij daarvan niets merken. De enige die zich ook niet geheel zeker schijnt te voelen is Axe, die naarmate zij de duinerij van het eiland verder achter zich laten, vaker omkijkt. Goed oplettend door verraderlijke plaatsen gaat Eric zo recht mogelijk op dat gedeelte van de verre kust af, dat hem het dichtst bij toeschijnt, maar de wazige kustlijn lijkt nog even ver, als toen zij op het eiland stonden. Meer dan een uur zijn zij reeds onderweg zonder dat er een woord gesproken is als zij niet ver van hen vandaan de groene, glibberige balken van een gezonken schip in het zand zien liggen..... en onwillekeurig houden zij even de pas in. Dan horen zij bijna gelijktijdig een zacht ruisen, dat langzaam onheilspellend langzaam, naderbij lijkt te komen. Met een ruk wendt Eric het hoofd om. Hij staart een ogenblik als verlamd naar de grauwe glinstering van water dat in kleine golfjes van opzij nader krabbelt, als een slang die haar prooi reeds in haar macht heeft......

De zee komt opzetten...... schreeuwt Axe schor, terwijl hij lijkbleek wordt,- we zijn verloren......

De „Faustische natuur" van de romantici

Lengten en schoonheden in Liszts

Liszts „Faust"-symfonie is maar een van de vrij talrijke composities, waarin deze wonderlijke meester zich bezig gehouden heeft met figuren uit Goethes tragedie. Weinig dingen konden deze romantische figuur meer inspireren dan dat, wat men allengs was gaan aanduiden met de term de „Faustische natuur", het eeuwig gekwelde bewustzijn aangaande de discrepantie tussen streven en vervulling. De Faust-figuur zelf is voor Liszt in hoge mate fascinerend geweest, maar nauwelijks minder was het Mephistofeles, die andere zijde van de menselijke natuur, waarin Liszt veel trekken van zichzelf mede herkend moet hebben.

En dan was daar natuurlijk Gretchen, die ook afgezien van Faust en zijn drama voor zovele romantische figuren een erotisch idool is geworden en natuurlijk niet op de laatste plaats voor Liszt Férenc. Vermoedelijk moet Liszt gestimuleerd zijn tot het schrijven van zijn Faust-symfonie door de „Faust"-ouverture van zijn vriend Richard Wagner, die ook in symfonische vorm het thema als aanleiding gebruikte voor het schrijven van een compositie naar aanleiding van de held. Tegelijk echter heeft Liszt begrepen, dat de stof zich eigenlijk beter leende voor een uitwerking in den brede in de vorm van een opera of iets als Berlioz voor ogen gestaan heeft blijkens zijn „Damnation de Faust" Maar met al zijn theatraliteit is Liszt geen opera-man geweest. Hij was per saldo symfonicus in de ethische en dra-

DISCOPHILIE

matische lijn van Beethoven, ofschoon hij vaak en hevig getempteerd is gebleken door de verleiding der programmatische muziek, die zich in het genre der symfonie als een „abartung" van Beethovens traditie doet kennen.

Liszt schreef dus zijn Faust-symfonie, die de grote menselijke idee, abstract-dramatisch doorgevoerd, verbond met tal van pittoreske en anecdotische details. Weliswaar zeggen oudere commentaren, dat er maar één fragmentje programmamuziek in voorkomt — in het tweede deel — maar juist omdat zij daar misprijzen voor hebben en er overigens juist zoveel behoefte aan voelen Liszt op te vijzelen, moet men zulk een bewering met een korreltje zout nemen. In feite is de Faust-symfonie niet minder programmamuziek als bijvoorbeeld Richard Strauss' „Tod und Verklärung". Zij is inderdaad weinig descriptief, maar haar thema's zowel als de doorgecomponeerde, dramatische uitwerking daarvan kunnen toch niet verklaard worden zonder het stramien van een literaire voorstelling.

Van belang is zij vooral in de evolutie der muziek. Als ontwikkeling van de vorm en van de factuur is zij, ontstaan in het midden van de vijftiger jaren der vorige eeuw, een verbijsterend stoutmoedig en baanbrekend stuk geweest, dat zijn sporen heeft nagelaten in alles wat daarna komt. Actuele muzikale waarde heeft het werk in mindere mate behouden, ofschoon het vele plaatsen van prachtige geniale invallen, die men ook nu nog volledig kan appreciëren, bevat. Maar in de eerste plaats is het vormexperiment niet tot een geheel voldragen resultaat gegroeid, hetgeen ook al blijkt uit de facultatieve bekroning, die Liszt aan zijn werk gegeven heeft. Na drie delen, waarin resp. de centrale figuren zijn Faust, Gretchen en Mephisto, komt nog een afsluitend koorgedeelte op de tekst van het Chorus Misticus aan het slot van Faust II, doch de componist heeft zozeer begrepen, dat dit maar een formele nabootsing van Beethovens Negende was en hij in zijn eigen werk geen organische verbinding met zulk een slot had kunnen maken, dat hij zijn executanten zelf de weg heeft gewezen om de symfonie met het derde deel af te sluiten. En ook in de drie instrumentale delen zelf zijn lengten en oppervlakkige efecten, waarvoor men de oren niet meer kan sluiten, zij het dat men door waakzaam te luisteren de schoonheden ook allemaal opvangt.

Decca heeft belangrijk werk gedaan door de Faust-symfonie op twee grote LP's (LXT 5101/02), gespeeld door het Conservatoire-orkest te Parijs onder de zeer kundige en stuwende leiding van Ataulfo Argenta, op te nemen. Men heeft zich beperkt tot de drie instrumentale delen, waardoor de vierde plaatzijde vrij kwam voor „Les Préludes" het fraaiste specimen van Liszts „Symphonische Dichtungen" en buitengewoon zangerig en toch licht van klank gespeeld.

Bach

Liszt en Bach zijn samen aan het woord op een Decca-orgelopname (LXT 5110), waarvoor Karl Richter op het orgel van de Victoria Hall te Genève gespeeld heeft Prelude en Fuga op de naam BACH van Liszt, alsmede van Bach zelf de fameuse Toccata en Fuga in d kl. t., de Passacaglia en Fuga in c kl. t. alsmede het Koraalvoorspel „Ich ruf' zu dir Herr Jesu Christ". De plaat heeft niet alleen het voordeel, dat zij — in voortreffelijke opnamen — drie van Bachs meest geliefde orgelwerken bevat, maar bovendien plaatst zij die tegenover Liszts „hommage" aan Bach, die overigens meer karakteristiek is voor Liszt dan voor Bach, wat natuurlijk geen nadeel mag heten. De polyphonie was Liszts denkwijze niet. Het stuk is eigenlijk niets anders dan een grote en grandioze fantasie, waarin ook fugatische fragmenten voorkomen.

Uitsluitend Bach is een 25 Cm Philips (A 01620 R), waarvoor Robert Casadesus alleen en met zijn familie bezig is geweest. Alleen speelt hij de zesde Franse Suite in E gr. t., maar met zijn vrouw Gaby en zijn zoon Jean speelt hij het Concert in d kl. t. voor drie klavieren en strijkers (Philharmonic Symphony Orchestra of New York onder Mitropoulos). Men kan het natuurlijk altijd blijven preferen, dat Bachs klavierconcerten op clavecimbels gespeeld worden, doch als het dan op vleugels gebeurt kan het moeilijk beter dan de familie Casadesus het doet. Hun toucher is geheel onderling afgestemd, het is zeer licht en helder en men krijgt zodoende een bewonderenswaardig open gewerkt klankbeeld. Dat het zeer geestrijk musiceren is, behoeft bij deze muzikanten nauwelijks extra vermelding. Datzelfde geldt eveneens van Roberts vertolking van de Franse suite, die bepaald niet is afgestemd op het clavecimbel en evenmin zich veel bekommert om in de musicologisch gangbare opvattingen van deze speelstijl te treden. Maar Casadesus' geniale muzikaliteit levert hem een benadering van Bach, die nochtans de essentie van de muziek treft en dan ook in hoge mate boeiend moet heten.

Tenslotte verschijnen Bach en zijn tijdgenoot Vivaldi weer op één plaat, Philips A 01239 L, waar ook twee corypheeën van de viool, de Rus David Oistrakh en de Amerikaanse Rus Isaac Stern samen aan medewerken. Zij spelen samen Vivaldi's concert in a kl. t. (No. 8 der Concerti grossi op. 3) en alleen ieder een concert van Bach. Oistrakh dat in E gr. t. en Stern dat in a kl. t. Hun beider muzikaliteit blijkt nauwer verwant te zijn dan men vermoed zou hebben en zelfs hun toonvorming toont frappante verwantschappen. Ze worden begeleid door Ormandy en het Philadelphia Orkest. Speciaal voor de liefhebbers van de violistiek is dit eten en drinken.

Indonesiërs in Suriname willen terug naar Indonesië

Paramaribo. — De Surinaamse autoriteiten zijn begonnen de bescheiden uit te reiken aan de Indonesiërs, die twee jaar geleden voor het Nederlanderschap hebben geopteerd. Het ligt in de bedoeling elke zaterdag honderd Indonesiërs daartoe op te roepen.

Het blad Suriname schrijft, dat verscheidene Indonesiërs zaterdag weigerden de papieren in ontvangst te nemen. Op de vraag wat hen er indertijd toe gedreven had de Nederlandse nationaliteit aan te vragen antwoordden zij, dat Soemita (voorzitter van de Indonesische organisatie Kaum Tani Persatuan Indonesia) hen toen had voorgehouden, dat zij met de Indonesische nationaliteit slechts het recht van begrafenissen en van het in de gevangenis terecht komen zouden hebben, terwijl de Nederlandse nationaliteit alle rechten zou verschaffen, ook het recht om naar Indonesië terug te keren. Nu zij zien, dat dit niet waar is willen zij hun Indonesische nationaliteit terug, wat echter niet zo gemakkelijk zal gaan, aldus het blad. Op de vraag van het blad of zij bij een volgende verkiezing weer ter stembus zullen gaan, antwoordden zij zonder aarzeling ontkennend. Zij zouden zich niet meer laten beetnemen.

Bovendien interesseert het stemrecht hen niet. Wat ze willen is naar Indonesië terug, aldus Suriname.

Volleyballcompetitie

Willemstad. —De volleybalwedstrijden, gespeeld gedurende het tournooi van de Chinese club hebben weer bewezen dat deze sport een grote vlucht neemt, gezien het talrijke publiek dat deze wedstrijden bijwoonde en de vele clubs die bestaan en nog in wording zijn. Op het veld van de heer Hugo Bakhuis wordt geregeld geoefend door een flink aantal dames, die binnenkort haar debuut hopen te maken na aansluiting bij de bond. Vooral onder de dames vind deze sport veel ingang.

Het tournooi heeft echter bewezen dat het spelpeil van de dames nogal zwakjes is. Het serveren wordt door velen uitgevoerd door stompen, het opvangen is zoek en vooral bij het net wordt niet uitgekeken. Het Asiento-team heeft vooral enigszins teleurgesteld. Wij zijn er zeker van dat dit absoluut beter kan en door een sorteren van de juiste dames uit alle ploegen; zo zal Asiento beter vertegenwoordigd worden en betere resultaten bereiken. Het "Olympia"-team maakte zijn debuut en verloor van PSV doch het is te hopen dat het door meer oefenen op den duur voor elkaar zal komen. Bij PSV is het te apprecieeren, dat de dames ook zonder voldoende jongere krachten doorgaan en is te hopen dat een paar jonge meisjes kunnen worden aangetrokken.

De aansporingen hierin gedaan zijn als gewoon vriendelijk bedoeld en we hopen dat de dames-verenigingen flink zullen gaan aanpakken en het de kampioene Kwiek dit jaar in de a.s. competitie die naar wij vernemen in november zal aanvangen, zeer lastig zullen maken.

De basketball-competitie

Willemstad. — De wedstrijden van de basketballcompetitie, die verspeeld worden in het JPF-sportpark hebben in de afgelopen week enige mooie en spannende matches gehad, w.o. die tussen Lightning en Huracan in het bijzonder. Het laatste woord over deze wedstrijd is nog niet uitgesproken, want de wedstrijd is onder protest geëindigd. Volgens Huracan was het winnende punt gemaakt, terwijl de tijd al verstreken was. De „tijdopnemer" floot namelijk toen het punt gemaakt was, volgens Huracan, en het zal nu aan de Bond liggen uit te maken aan wie de schuld is.

Een verrassing van deze wedstrijden was wel de overwinning van Jong Curaçao op Sithoc en men heeft hierbij duidelijk gezien wat de gevolgen kunnen zijn van het gering schatten van zijn tegenstander. Jammer genoeg heeft Sithoc haar machine op volle toeren gezet, toen het al te laat was, terwijl Jong Curaçao, aangemoedigd door haar voorsprong, haar beste beentje voorzette en won.

Vanavond speelt Dragons tegen Lightning en Jong Curaçao tegen S.D.L.; op 18 oktober worden Sithoc — Athene en Huracan — Aquino gespeeld.

Filatelistische vondst in ZWEDEN

Stockholm. — Een Zweedse postzegelhandelaar in Haelsingborg heeft een sensationele vondst gedaan, die in geld omgerekend geschat wordt op ruim 40.000 gulden. De handelaar Bengt-Holger Swensson, kocht op zekere dag een pak oude brieven voor 75 gulden en ontdekte tot zijn verbazing dat een der enveloppen beplakt was met een postzegel van vier skilling, gestempeld 30 juni 1855 — een dag vóór de eerste Zweedse postzegel officieel in gebruik worden genomen. Volgens Koninklijk Besluit zou de eerste Zweedse postzegel niet vóór 1 juli 1855 gebruikt mogen worden.

De Zweedse handelaar heeft reeds hoge sommen gelds aangeboden gekregen voor zijn unieke postzegel van andere philatelisten over de gehele wereld, maar tot dusver is hij nog niet van plan zijn kostbare schat te verkopen.

Een vermoedelijke verklaring voor het ongewone poststempel is dat de brief op 30 juni 1855 in de middag is gepost en dat de postbeambte de volgende dag vergeten heeft het poststempel te veranderen in 1 juli 1855. Het zeldzame poststempel is van Uppsala, ongeveer 60 km ten Noorden van Stockholm gelegen.

Tot dusver zijn slechts 19 brieven gevonden die het poststempel van 1 juli 1855 dragen.

Beiroet. — De regering van de Libanon heeft de Verenigde Staten verzocht te bemiddelen in het geschil met de Iraq Petroleum Co., zo is meegedeeld na besprekingen van de Amerikaanse ambassadeur in de Libanon met de minister-president en de minister van buitenlandse zaken van de Libanon.

Brussel. — Koningin Elisabeth van België, weduwe van Koning Albert, zal op 30 oktober naar Israël vertrekken voor een bezoek van twee weken op uitnodiging van de Israëlische president.

Verjaardagverrassing...

Oranjestad. — Een vervroegde en door de spontaniteit treffende verjaardagsviering werd gisteravond gehouden ter ere van de President Directeur van Lago, O. Mingus, in Trocadero.

Vlak voor de wekelijkse Rotarybijeenkomst begon, stopten auto's en bussen voor het restaurant en stapten meer dan honderd leden van de Jeugdclub Essolito parmantig naar binnen met het doel hun beschermheer te huldigen.

Nauwelijks was de Heer Mingus van zijn verbazing bekomen, of de jongens zongen uit volle borst „Happy birthday", waarop club-leider G. J Schouten met enige toepasselijke woorden een geschenk overhandigde. Het was een schilderij, dat de Heer Pandellis voor dit doel aan Essolito had aangeboden.

De verjaardagsviering vond twee dagen te vroeg plaats in verband met het vertrek van de Heer Mingus naar Amerika.

Morgen, de officiële verjaardag, zal het echter opnieuw feest zijn voor de Essolito „leden". Het clubhuis zal de gehele dag vlaggen en des avonds is er voor de meer dan vijfhonderd jongens een filmvertoning.

De „aubade" van gisteren werd op feestelijke wijze voor de jongens besloten met een ijsje van „Piet". De Heer Berkley van Refresqueria Piet had allen uitgenodigd voor een gratis versnapering.

Vincentius Bellm zondag overleden

Oranjestad. — Diepe verslagenheid heerste er alom bij het vernemen van het droevige bericht dat zondagavond in het ziekenhuis overleed de Heer Vincentius Bellm in leven administrateur-econoom van het hospitaal. De Heer Bellm bereikte de leeftijd van 35 jaar, hij was gehuwd en vader van drie kinderen.

Hij werd op 4 november 1920 te Amsterdam geboren en kwam als employé van de Hollandse Bank Unie naar de Antillen. Enige jaren geleden trad hij in dienst van het San Pedro Hospitaal, waar hem de administratie werd toevertrouwd en waar hij tevens een belangrijk aandeel had in de totstandkoming van de grote reorganisatie- en uitbreidingsplannen.

Een week geleden werd hij in het ziekenhuis opgenomen. De beste menselijke hulp heeft niet mogen baten en na voorzien te zijn van de laatste Sacramenten is de Heer Bellm zondagavond heengegaan.

Gistermiddag vond de plechtige uitvaartdienst plaats in de Kerk van Oranjestad, waarna het stoffelijk overschot ter aarde werd besteld.

Zeer velen, onder wie leden van het Bestuur van het hospitaal en tal van Zusters vergezelden de overledene naar zijn laatste rustplaats, waar de Z. E. Pater Rector Hagemans, mede namens de familie voor de belangstelling dankte.

Onze deelneming gaat uit naar weduwe, kinderen en overige familieleden. Vincentius Bellm ruste in vrede.

Superbeker

Oranjestad. — Een der bekers van het Tivolitournooi was beschikbaar gesteld door de firma Supercream en niet, zoals wij verkeerdelijk vermeldden door Supercleaning.

Mgr. BERAN mag nog steeds niet naar zijn bisdom terugkeren

Praag. — Een hoge ambtenaar van het Tsjechoslowaakse bureau voor godsdienstzaken heeft in een vraaggesprek met een correspondent van A.F.P. in Praag verklaard, dat mgr Josef Beran, de aartsbisschop van Praag, die sinds maart 1951 officieel uit zijn diocees verwijderd is op het ogenblik ergens in Bohemen in een villa woont, hem ter beschikking gesteld door de Tsjechoslowaakse R.K vereniging Charitas. Het schijnt, dat mgr Beran zich vrij mag bewegen maar in geen geval naar zijn bisdom mag terugkeren. Volgens genoemde funktionaris zou de aartsbisschop een geregelde correspondentie voeren met mgr Stenblik, die met goedkeuring van de Tsjechoslowaakse regering het Praagse diocees bestuurt.

De funktionaris zeide, dat de regering van Tsjechoslowakije sinds 1949 elk jaar meer dan tweehonderd miljoen Tsjechische kronen uitgeeft voor het onderhoud en de bouw van religieuze gebouwen en voor de betaling van de salarissen der priesters, die, zo zeide hij, gemiddeld 1400 Tsjechische kronen per maand verdienen..

K.L.M. in finale van hersengymnastiek

Oranjestad. — De gisteravond door Voz di Aruba gehouden laatste hersengymnastiekwedstrijd van de derde ronde, tussen een groep van de Lago-accountancy-depart. (Groep Oduber) en de KLM, werd door laatstgenoemde groep gewonnen met 15-9.

In november zal nu de finale van dit tournooi worden gehouden, waarin drie groepen om de eerste plaats zullen strijden.

Voetbal

Oranjestad. — De gisteren gespeelde voetbalwedstrijden in het kader van de ontmoetingen tussen de Mariniers en H. M. van Speyck eindigden als volgt: Van Speyk — Mariniers B 1-2.

Comb. Officieren en Onderofficieren van Speyk versus combinatie Officieren en onder officieren Mariniers 1-4.

Nagekomen weekenduitslagen van de competitie:

A-klasse: Riverplate — Union 3-8.
Junioren: RCA — Jong Aruba 2-2
Jun. Riverplate — Aruba Juniors 1-2.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de kleintjes,
18.00 Pablen,
18.30 Nieuws
18.45 En nu.... Tante Aukje.
19.00 Arubaanse Jukebox
19.15 Actualiteiten
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Muziek voor U!
21.00 C. C. C. Kwartiertje
21.15 Klassiek Dinsdagavond
22.25 Nieuws
22.30 Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gev. muziek
18.30 Reclame
18.45 Sport
19.00 Muziek di mi Tera"
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Praatje door P. Brennecker
20.10 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
20.55 Hoorspel
21.15 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE
17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 The Haunting Hour
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Closing.

RADIO KELKBOOM
17.30 Kinderuurtje
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek.
19.00 Noticias (Pap.)
19.15 Musica cu Alfredo de Angelis
19.45 Nieuws
20.00 Musica Norte Americana
20.15 „Frente al Pecado de Ayer
20.30 Musica
21.00 C. C. A. Programma
22.00 Sluiting.

AVROS
17.00 Linda's eerste liefde
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Vertelling voor kinderen
18.10 Kinderliedjes voor de avond
18.30 Voor de gedetineerden
18.45 Nieuwsberichten
19.00 Voor de jarigen
19.15 Surinaams praatje
19.30 Radio-crooner
19.45 Historische Kring
20.00 Advertenties
20.30 De Basin Street Boys
20.55 Nieuws en Sluiting.

Van Speyck-bemanning heeft prettig weekend op ARUBA

Gastvrij onthaal op LAGO picnic-grounds en geanimeerde sportontmoetingen

Oranjestad. — Voor officieren en bemanningsleden van Hr Ms Van Speyk is het een druk en gezellig weekend geworden. Zaterdagmiddag was een honderdtal opvarenden de gasten van de Lago gemeenschap. Met bussen ging het gezelschap naar de Lago picnicgrounds, achter de Esso Club, waar een gastvrij onthaal wachtte.

De picnic getuigde van de grote gemeenschapszin der Amerikanen, die werkelijk de handen ineen hadden geslagen om de Jantjes goed en gastvrij te ontvangen. De Lago Community band onder leiding van Jan Koulman blies er lustig op los. Leden van het Amerikaans legioen van oud-strijders bemanden de bars en de tafels, waar een keur van verrukkelijke spijzen stond te wachten. Vrijwel alle leden van de Nederlandse kolonie binnen de Lago-gemeenschap waren gekomen en zo duurde het niet lang of de gasten voelden zich ook op de Lago thuis. De algemene leiding bij deze uitstekend voorbereide picnic had de heer Bob Schlageter van Public Relations.

Voetbal

Op het voetbalterrein van de kazerne Savaneta vond intussen een ontmoeting plaats tussen een team van de Van Speyk en een van de Mariniers. Tot voor de rust ging de strijd vrij gelijk op, daarna kwamen de Mariniers echter opzetten.

Uitblinker was de marinier Van Straten, die niet minder dan vijf maal het Van Speyk-doel wist te doorboren. Het zesde en laatste doelpunt werd gemaakt door korporaal Van Oostrum. Zo kwam het einde van de wedstrijd met een 6—0 overwinning voor de Mariniers. Aanvoerder Scheffers van het Van Speyk-team bood aan de Mariniers daarop ter herinnering bekertjes, versierd met het Van Speyk-embleem aan.

Volleybal

Dank zij een zeer royale geste van het hoofd van het Dominicuscollege kon ook een volleybalwedstrijd worden gespeeld tussen Mariniers en Van Speyk-mannen. Hier hadden de Van Speyk-mannen meer sukses dan op het voetbalveld. Er werden drie sets gespeeld, en Van Speyk behaalde een, weliswaar zwaar bevochten, maar verdiende overwinning met 2—1.

Na afloop zorgden de Frères voor „koude pijpjes" en de spelers toonden zich voor het gebruik van de faciliteiten en de zeer hartelijke ontvangst door de Frères zeer dankbaar.

Tafeltennis

Tenslotte was er nog een tafeltennis-ontmoeting. In het enkelspel werden vijf wedstrijden gespeeld. De Mariniers wonnen er vier, Lt. de Bom redde de eer voor het oorlogsschip, door de vijfde partij te winnen. Bij het dubbelspel gaven de teams elkaar niets toe en de einduitslag was dan ook 2—2.

Foto-rondrit

Zondagmiddag gingen de amateurfotografen met de heer Verkruisser van het International Seamen's Home mee voor een speciale rondrit. Dank zij een speciale regeling konden ook enkele bemanningsleden van de zeesleper „Oceaan" meegaan. De heer Verkruissen zorgde er voor, dat er vrijwel voortdurend kontakt met het schip bleef, zodat de Oceaan-bevaarders, indien nodig, onverwijld naar het schip konden terugkeren. Gelukkig was het niet nodig en werd door allen van de interessante rondrit, waar ruim gelegenheid was prachtige foto's te maken, te genieten.

De reis werd gemaakt in partikuliere auto's. Bezocht werden Noord (historisch altaar in de kerk), Basiroeti, Palmbeach. Later ging men naar Ajol, de kristalberg en Santa Cruz. Daar werd genoten van een koele dronk. Daarna ging men door de Franse pas naar Lago om daarna weer een rustpunt te vinden in de Seamen's club, waarna de terugreis werd aanvaard.

Zondagavond was het opnieuw druk in het Zeemanshuis en zagen wij vele opvarenden van de Van Speyk en van de Oceaan tijdens een speciale filmvoorstelling.

Smulpartij temidden van vrienden....

Ontvangst aan boord van de „Van Speyk"

Oranjestad. — Met een ontvangst aan boord, gekenmerkt door een byzonder gezellige stemming, eindigde gisteren het eerste officiële bezoek aan Aruba van Commandant, officieren en bemanning van H. M. van Speyk.

Onder de gasten bevonden zich de wnd. Gezaghebber, de Heer P. Croes, en de gedeputeerden O. Henriquez en I. de Cuba. Verder zagen wij directieleden van de Lago, leden van het corps consulair, leden van de Raad van Advies, scheepvaartagenten, het hoofd van de openbare gezondheidsdienst dr. O. Bijl, de hoofdinspecteur van politie de heer van Marion, bestuursleden van de Vereniging en Reserve-Officieren, de Heer H. A. Kemmink van het contactcomite en de enige hoofdambtenaren.

Al waren de gezichten aan boord anders.... de gastvrijheid en hartelijkheid van de van Speyk bleek hetzelfde te zijn gebleven.

Vanmorgen om negen uur verliet het oorlogsbodem de haven, maar het wordt over ongeveer een week opnieuw in Oranjestad verwacht.

Aan het eerste bezoek behouden zowel de van Speyck, als Aruba slechts de allerbeste herinneringen.

Kapitein-luitenant ter zee A. G. van der Land in gesprek met de vertegenwoordiger van de Vereniging van Reserve Officieren en mevr. Suthoff.

Verwachte schepen

Oranjestad. — Vandaag wordt het ms. Oranjestad van de KNSM in de haven verwacht. De Oranjestad komt uit Amsterdam-Curaçao en vertrekt naar Pto. Limon en Cristobal.

Donderdag wordt verwacht de Agamemnon komende van New York en Curaçao en met bestemming de Venezolaanse havens, Philadelphia en New York.

Zaterdag a.s. de Castor komende uit Savanna en Haiti en gaande naar Curaçao, Europa.

Professor Van Houte naar Aruba

Oranjestad. — Professor en Mevrouw van Houte zullen, begeleid door de heer Hans Hermans van de Nederlandse voorlichtingsdienst en van het comité ter bevordering van de wetenschap woensdag een bezoek aan Aruba brengen.

Het Bestuur en de Eerwaarde Zusters van het San Pedro Hospitaal vervullen hiermede de droeve plicht U in kennis te stellen van het overlijden van hun administrateur-econoom

de Heer VINCENTIUS BELLM

Oranjestad, 14 October 1956

EILANDGEBIED CURAÇAO

Dienst Watervoorziening

OPENBARE INSCHRIJVING

Ten Bestuurskantore, Scharlooweg 35 worden vóór 15 NOVEMBER 1956 te 11 uur v.m. aanbiedingen ingewacht voor de levering van:

HOOGOVENCEMENT

Een omschrijving, waarop de specificatie van de hoogovencement alsmede de leveringsvoorwaarden zijn aangegeven is verkrijgbaar aan het Bestuurskantoor.

Adj. Hoofd Dienst Watervoorziening
DE KRUYF

EILANDGEBIED CURAÇAO

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao zal op Zaterdag 10 November 1956 des voormiddags om 11.15 uur op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, de levering van

Vitaminetabletten

ten behoeve van de scholen in het openbaar aanbesteden, alwaar op genoemde datum uiterlijk 11.00 uur v.m. de inschrijvingsbiljetten dienen te worden gedeponeerd in een speciaal daarvoor bestemde bus.
Een omschrijving, waarop de specificatie alsmede de leveringsvoorwaarden zijn aangegeven, is verkrijgbaar ten Bestuurskantore.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA
De Secretaris,
J. VAN TOORN

De berichten over het Koninklijk Huis

Nederl. bladen trekken verklaring van mr. Van Maasdijk in twijfel

's-Gravenhage. — De „Nieuwe Rotterdamse Courant" schrijft over de publikatie in de „Sunday Pictorial" en de tegenspraak van mr Van Maasdijk, dat in het een en het ander zoveel wonderlijke elementen voorkomen, dat een nader onderzoek gewenst is, waartoe de regering het initiatief dient te nemen.

De bronnen van de verhalen, die telkens weer in de buitenlandse pers opduiken, moeten worden opgespoord. Voor zulk een onderzoek is een aanknopingspunt in de publikatie van de „Sunday Pictorial" te vinden, omdat thans voor het eerst door een buitenlandse journalist terecht of ten onrechte een bron is aangewezen. In dit verband vermelden wij — aldus de N.R.C. — dat reeds lang geruchten liepen, dat de heer Van Maasdijk een zekere rol speelde in de omgeving van de Koningin. Het is in de eerste plaats in zijn belang, dat zulk een onderzoek geschiedt.

Naar aanleiding van de inlichtingen, die het A.N.P. van zeer bevoegde zijde vernam, schrijft het blad, dat de ontkenning van enig direkt en indirekt kontakt tussen de Koningin en mej. G. Hofman uiteraard onvoorwaardelijk dient te worden aanvaard. De vraag rijst evenwel, of buiten medeweten van de Koningin haar omgeving zich ook dergelijke kontakten onthoudt.

„Het Parool" schrijft over de kwestie van de „Sunday Pictorial" en de tegenspraak van mr Van Maasdijk beide afwijkende lezingen momenteel te willen laten voor wat zij zijn.

Wel beschikken wij — aldus het blad — over bepaalde inlichtingen, die ons aanleiding geven in dit geval aan te nemen, dat de betrokken Britse journalist over een minder grote duim beschikt dan uit het verhaal van mr Maasdijk zou moeten blijken.

Belangrijker lijkt het blad echter nog voor het ogenblik wat vaststaat, en wel dat iemand uit de naaste omgeving van de Koningin blijkens zijn eigen mededeling tijdens een door hem geboden lift met een buitenlandse jounalist een uitvoerig gesprek heeft gehad over wat men nu wel eufemistisch de moeilijkheden op Soestdijk kan noemen, maar wat geleidelijk een omvang kreeg van een staatkundige aangelegenheid van de eerste orde.

Het blad noemt het de plicht van de Nederlandse regering het Nederlandse volk in te lichten en een noodzaak om een einde te maken aan de onduldbare toestand, dat personen uit de omgeving van het Koninklijk Huis persoonlijke kontakten onderhouden met de buitenlandse pers en daardoor in elk geval indirekt meer voedsel geven aan de stroom van geruchten.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen	819 3/8
Unilever cert. v. aand.	407 1/8
Philips aandelen	282 1/4
Philips pref.	169
AKU aandelen	238 5/8
Ned. Scheepv. Unie aand.	168 5/8
KNSM aandelen	180 1/8
KPM aandelen	160 1/2
Ned. Handel Mij cert.	187
Nat. Handelsbank aand.	113 3/4
Escomptobank aand.	n.g.
HVA aandelen	97
Amsterdam Rubber aand.	73
Ver. Deli Mijen.	185 1/4
Aniem Nat. Bezit.	59
3% dollar oblig. Ned. '47	94 1/2
3% Nederl. '47 (obl.)	91 1/8
Holland-Am. Lijn aand.	196
Walvisvaart aand.	71 3/4
Amsterdamse Bank aand.	235 1/4
Holl. Bank Unie cert.	233
Billiton 2e rubriek	238
Billiton 1e rubriek	n.g.
Overzeese Gas Mij.	150 1/2
Borsumij aand.	88
Lindeteves aand.	171 1/2
Royal Dutch Am. S. in $ 71.13 bieden	
Rott. Bank aand.	200 1/2
Curaçaose Handel Mij.	194 1/4
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit	326

De markt was over het algemeen kleurloos met een meerwaarste tendent in verband met het teleurstellende verloop in Wall-Street en het uitblijven van nieuwe initiatieven. De internationale waarden noteerden merendeels prijshoudend behalve AKU die opnieuw zwak was en 6 punten verloor. Zij sloot op de laagste punt van de dag, namelijk 238 onder invloed van de ongunstige kwartaalcijfers. Scheepvaart was nauwelijks prijshoudend, in 't bijzonder die maatschappijen, die 't Suez-kanaal gebruiken. De kultuur fondsen waren lusteloos. Van de scheepsbouw bedrijven was Wilton Veyenoord vast vanwege de plannen voor de bouw van Super-tankers. De guldensbeleggingen noteerden prijshoudend. De koersgemiddelden:

Petroleum 291.98.
Industrie 165.76
Scheepvaart 175.70
Banken 135.28
Ind. fondsen 104.88
Algemeen 215.53.

New Yorkse Beurs

New York. — Onder invloed van de onzekerheid omtrent de naderende presidentsverkiezingen kromp de handel op de NY-effectenbeurs van gisteren in en rond het middaguur hadden fractionele stijgingen de overhand.

In den amiddag was de stemming onregelmatig, waarbij de industrielen daalden doch de sporen steun ondervonden. De markt sloot nauwelijks prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1118; hoger 427; lager 441; onveranderd 250. Andelenomzet 1.610.000; obligaticomzet $ 2.910.000.

Amer. Tel and Tel	169 1/2
Anaconda Comp.	78 1/2
Bethlehem Steel	167 1/2
Dupont de Nemours	199 3/8
Gen. Electric	60 3/8
Gen. Motors	47 3/4
Intern. Tel and Tel	32
Kon. Petr. Mij	107 1/2
Shell Oil	78 1/2
Standard Oil of N.Y.	55 1/8
U.S. Steel	68 1/2
Canadian Pacific	34 1/8
Intern. Nickel	105 3/8

Moskou. — De ploeg van Spartak uit Moskou, is kampioen van Rusland geworden door het behalen van een 4—3 overwinning op Dynamo, de kampioen van het vorige jaar, in Kiev.

Min. LUNS brengt namens Ned. regering hulde aan mevr. Bouman

'sGravenhage. — Tijdens een gistermiddag op het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken gehouden bijeenkomst heeft minister Luns namens de Nederlandse regering mevrouw Bouman hulde gebracht voor de wijze, waarop zij rechtskundige bijstand verleende aan in Indonesië gevangen genomen Nederlanders. Mr Luns deelde mede, dat H. M. koningin Juliana mevrouw Bouman donderdagmiddag in gehoor zal ontvangen.

Minister Luns gaf een overzicht van de verschillende pogingen om in de verdediging te voorzien. eerst door Nederlandse, later door buitenlandse deskundigen. „Dit alles is echter afgestuit op de onwil van Indonesische zijde". „Ondanks de omstandigheid, dat mevr. Bouman geen advocaat is, heeft zij, belangrijk gesteund door mr Vervloet van het ministerie van buitenlandse zaken, de verdediging der Nederlandse arrestanten geleid op een wijze, die iedere advocaat tot grote eer zal strekken De vele moeilijkheden, gevaren en onheuse bejegeningen ten spijt heeft zij volgehouden in het bestaan van haar landgenoten. Het „officium nobile" is een levende werkelijkheid".

Mr Luns zeide voorts, dat in Nederland met droefheid en verontwaardiging is kennis genomen van het vonnis van rechter Rochjani. Hij wilde geen nadere verklaringen daarover afleggen, voordat de beweegredenen van het vonnis in Den Haag bekend zijn. „Ik zal maar niet spreken van een druk, die op de rechter is uitgeoefend. In het proces zijn ook verklaringen overgenomen, die aan getuigen zijn ontwrongen, evenals in het proces-Jungschlaeger. Wij hopen, dat dit onrecht de wereld niet onberoerd zal laten", aldus minister Luns.

Rus ontvoert kind uit V.S.

Southampton. — Alexis Chwastov, een Russische boer die in 1951 kans zag naar de V.S. te emigreren, is met zijn twee en een half jarige dochterje Tanya op de arm in Southampton van de Queen Mary, aan land gegaan. Aan alle kanten omgeven door Russen, liep Chwastov naar de boottrein die hem naar Londen bracht. Chwastov is in Amerika getrouwd, en zijn dochter heeft de Amerikaanse nationaliteit. Hij heeft het kind min of meer ontvoerd, want de moeder protesteerde tegen de reis en Amerikaanse douane-beambten hebben in New-York heel de Queen Mary nagezocht zonder haar te kunnen vinden.

Aan boord van de Queen Mary reisde een twintigtal Russen mee naar Engeland. Toen het schip in Southampton meerde gingen bovendien direct enkele Russen, kennelijk personeel van de ambassade in Londen, aan boord. In hun gezelschap kwam Chawstov aan land, naar men veronderstelt op doorreis naar Rusland. Een functionaris van de „World Church Council", de organisatie die indertijd voor de emigratie van Chwastov naar de V.S. heeft zorggedragen, heeft gisteren, toen de Queen Mary in Cherbourg lag, gezegd, dat Chwastov naar Rusland terugkeert omdat zijn 93-jarige moeder dat gevraagd heeft. Chwastov zou, zo werd door deze functionaris verklaard, represailles tegen haar vrezen.

In 1951 emigreerde Chwastov naar de V.E. uit Duitsland, waarheen hij eerst was gevlucht.

Amerikaans tijdschrift in de Sovjet-Unie

Moskou. — De Amerikaanse ambassade in Moskou heeft medegedeeld, dat de publikatie in Rusland van een Amerikaans geillustreerd tijdschrift in de Russische taal, uitgegeven door de Amerikaanse voorlichtingsdienst, in Moskou op 22 oktober na een onderbreking van vier jaar hervat zal worden.

Het Sovjet-bureau Soyoezpetsjat heeft er in toegestemd vijftigduizend exemplaren van „Amerika" — een maandblad, dat artikelen over de Verenigde Staten bevat — te verspreiden.

De prijs bedraagt vijf roebel (ongeveer (NA ƒ 2,50) per nummer). Tegelijkertijd zal in de Verenigde Staten een geillustreerd Sovjet-Russisch tijdschrift „U.S.S.R." geheten, verspreid worden. De prijs hiervan is twintig dollarcenten per exemplaar.

Ben Goerion: Geen preventieve oorlog

(Vervolg van pag 1.)

Iraakse troepen te hulp te roepen. Een groot deel van de openbare mening in Jordanië zou er van overtuigd zijn, dat de Iraakse troepenversterkingen in Jordanië gebruikt zouden worden om de Jordaners te dwingen zich bij het verdrag van Bagdad aan te sluiten.

De rede van de Israëlische premier Ben Goerion, in het parlement uitgesproken, beschouwt men te Londen als betrekkelijk gematigd.

In Washington heeft John Foster Dulles een onderhoud gehad met de Israëlische ambassadeur over het Midden-Oosten. Ambassadeur Eban noemde na afloop van de bespreking deze nuttig, maar hij weigerde te zeggen waarover zijn en detail gingen.

Te middernacht is de aanvoer begonnen van Syrische wapens en uitrusting, waaronder „zwaar materiaal", naar Jordanië om de Jordaanse defensie aan de Israëlische grens te helpen opbouwen.

De wapenlevering is een „gift van het Syrische volk aan het volk van Jordanië".

Volgens berichten te Amman omvat de Syrische wapenzending enkele Tsjechische tanks, veldgeschut, antitankwapens en mortieren. Deze wapens werden begin dit jaar door Tsjechoslowakije aan Syrië geleverd.

Het gehele Arabische legioen en de Nationale Garde zijn in nagenoeg permanente staat van paraatheid aan de Jordaanse grens met Israël. In militaire kringen te Amman gelooft men, dat de komende 14 dagen waarschijnlijk kritiek zullen zijn en dat in geval de Israeliërs een grote aanval beramen, deze voor de aanvang van de najaarsbuien, die over ongeveer een maand beginnen, moet plaats vinden.

De „Dart" is het nieuwste ontwerp van een van de Detroitse autofabrieken. De auto wordt beschreven als de meest perfecte aerodynamische auto, die tot op heden is gemaakt. De „Dart" is ongeveer 1.35 m hoog en biedt ondanks deze lage carrosserie comfortabele plaatsen aan vier personen. De foto boven toont het zij-aanzicht van de bijna 6 meter lange wagen. De onderste foto laat het gestroomlijnde vooraanzicht van de auto zien.

Bevordering en ontslag bij de Koninklijke Marine

's-Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is met ingang van 1 oktober 1956 bevorderd tot commandeur van administratie de kapitein-ter-zee van administratie met de tijdelijke rang van commandeur van administratie H. Bakker;

is met ingang van 1 oktober 1956 aan de luitenant-ter-zee-vlieger der 1ste klasse J.H. Perie de titulaire rang rang verleend van kapitein-luitenant-ter-zee-vlieger, zulks met toepassing van het bepaalde in artikel 35 der wet bevordering en ontslag beroepsofficieren aan de kapitein-luitenant- ter- zee- vlieger- titulair J. H. Perie is op grond van het bepaalde in artikel vijftien, punt twaalf, der wet bevordering en ontslag beroepsofficieren op zijn daartoe gedaan verzoek eervol ontslag uit de zeedienst verleend.

Geen Amerikaanse straalvliegtuigen meer voor Joegoslavie

Washington. — De regering van de Verenigde Staten heeft bekend gemaakt, dat zij de economische hulp aan Joegoslavië zal voortzetten, maar dat de levering van zwaar materiaal zal worden opgeschort. Hieronder valt o.m. de levering van 200 straalvliegtuigen.

Dit besluit is aangekondigd in een brief, die president Eisenhower zond aan de leiders van de Senaat en het Huis van Afgevaardigden. De president schrijft: „Voor zover ik kan zien blijft Joegoslavië onafhankelijk van de Sovjet-Unie en verlangt het zulks ook. Slechts kleine en routineleveranties op lange termijn zullen thans nog voortgang vinden. Deze houding, die betekent, dat de levering van straalvliegtuigen en ander zwaar materieel niet doorgaat, zullen wij volhouden totdat we de toestand beter kunnen beoordelen."

New York. — Clarence Birdseye, uitvinder van een methode van het conserveren van levensmiddelen door snelle bevriezing, is te New York aan een hartaanval overleden. Hij is 69 jaar geworden. Zes jaar geleden verkocht hij zijn idee aan een maatschappij, die hem er 22 miljoen dollar voor gaf.

Britse tanker aan de grond in Suezkanaal

Port Said. — Het verkeer door het Suezkanaal werd vandaag vertraagd doordat het 16.639 ton metende Britse tankschip „Fort Stevens" ongeveer 40 kilometer ten zuiden van Port Said aan de grond is gelopen. Gedurende zes uren zat het schip vast, doch toen kon het weer de reis vervolgen zonder dat noemenswaardige schade werd opgelopen.

Het verkeer door het kanaal werd gedurende die zes uren stop gezet.

Mgr. Perosi bediend

Rome. — Naar uit Vatikaanse bron wordt vernomen, is de befaamde priester-componist en vaste dirigent van de Sixtynse kapel, mgr Lorenzo Perosi, ernstig ziek.

De 83-jarige, die een persoonlijk vriend van de Paus is, is van de Sacramenten voorzien. De H. Vader zond hem zijn speciale zegen.

De aard van mgr Perosi's ziekte is niet bekend gemaakt.

Hertog van KENT vierde zijn meerderjarig worden met „Rock 'n Roll"-fuif

Londen. — De Hertog van Kent, die in de opvolgingslijn voor de Britse troon de zevende plaats inneemt, heeft op het landgoed van zijn moeder zijn 21ste verjaardag gevierd. Na een familiediner, waaraan o.a. koningin Elizabeth en de Hertog van Edinburgh aanzaten, gaven de jarige en zijn 19-jarige zuster prinses Alexandra voor 130 van hun vrienden een dansfeest, waarop voor het merendeel „rock and roll"-muziek ten gehore werd gebracht.

Er waren talloze fuifnummers van adellijken bloede, dozijnen aardige meisjes en een hond genaamd Nipper, oftewel Peuk. Zoals het een adellijke fuif betaamt, bleef de vrolijkheid echter binnen de perken, ondanks die „rock and roll" en ondanks Peuk, de hond.

De Hertog bereikte dezer dagen officieel de huwbare leeftijd en alle schone Britse debutantes waren present. Maar het meisje, dat vele buitenstaanders er juist zo graag bij hadden gezien, was er niet: De 22-jarige prinses Margarethe van Zweden, die in Londen woont. De „meest begeerde vrijgezellin van Zweden" liet verstek gaan, schreven de Britse bladen.

Rond het landgoed waar de hertog zijn fuif gaf, verdrongen zich enige honderden jongelieden die meedansten op het ritme van de „rock and roll", dat naar buiten doordrong. De jongelui werden bij het vorderen van de avond zo opgewonden, dat zij de muren om het landgoed beklommen en bij het beklimmen van de bomen, verscheidene takken braken. Ongeveer veertig politiemannen hielden de wacht rond de villa, vergezeld van de politiehond Peuk, een Labrador die zag wat de politiemannen niet zagen en onmiddellijk wegstoof als een al te voortvarende jongeling zich van de muur op het landgoed waagde. Peuk maakte veel lawaai, maar hij beet niet. Hij volstond ermee, zijn jeugdige prooi tegen de grond te gooien en er bovenop te gaan zitten.

Zowel in als om de villa heerste een buitengewoon vrolijke stemming. Zelfs de politiemannen sloegen de maat met hun beslagen hakken en vermaanden de jeugd slechts als die het werkelijk te bont maakte.

Turkije krijgt nieuwe olieraffinaderij

Istanboel. — In Istanboel is officieel medegedeeld, dat een Turkse douane-barkas en een Griekse vissersboot elkaar hebben geschoten in de buurt van Ayvalik.

Men zegt, dat van de Griekse boot het eerst het vuur werd geopend. Het incident zou hebben plaats gevonden in de Turkse territoriale wateren.

(In Athene is medegedeeld, dat de Griekse regering kleine marine-eenheden opdracht had gegeven om naar Alexandropolis te varen, omdat er incidenten waren gemeld tussen Turkse grenswachten en Griekse vissersboten, die op de rivier Evros voeren.)

TAXI MET TELEVISIE

Een ondernemende taxichauffeur in Chicago heeft in de rugleuning van de voorbank een televisieapparaat laten monteren.

Nieuwe Landssecretarie aan regering opgeleverd

Willemstad. — Gistermiddag omstreeks 16 uur werd het nieuwe Landssecretariegebouw in het Fort Amsterdam door de Bouwmaatschappij BOHAMA officieel aan de Regering opgeleverd. Namens het Land waren hierbij aanwezig de heer F. M. Spee, Technisch Ambtenaar 1e klasse van de Landsgebouwendienst en de heer H. L. Braam, hoofd van de Regeringsvoorlichtingsdienst.

Nadat ir H. de Kiewit, hoofd van de Dienst van Openbare Werken van het eilandgebied Curaçao, die met het toezicht op de bouw belast was, vergezeld van de heer C. W. Simoons, technisch ambtenaar bij de Bouwafdeling van Openbare Werken, het gebouw had bezichtigd, werd het door de heer J. T. Tigchelaar, Directeur van BOHAMA, aan het Land overgedragen. De heer Spee nam namens het Land de sleutels van het gebouw in ontvangst. De bouw duurde in totaal een jaar en negen maanden.

Een en ander zal nog aan het gebouw dienen te worden verricht (o.m. zal nog de lift dienen te worden aangebracht), waarna de Pers in de gelegenheid zal worden gesteld het gebouw te bezichtigen.

In het nieuwe Landssecretariegebouw zal behalve de Landssecretarie eveneens de Regeringsvoorlichtingsdienst worden ondergebracht.

Zatopek naar Melbourne

Praag. — Emil Zatopek, de Tsjechische drievoudige Olympische kampioen hardlopen, is officieel aangewezen als Tsjechisch vertegenwoordiger in de Olympische Marathonrace. De thans 34-jarige atlett zou ook willen uitkomen in de 10.000 meter, maar volgens de officiële lijst zal hij uitsluitend de Marathonrace lopen.

Zatopek is in juli geopereerd en heeft negen dagen geleden voor het eerst weer aan wedstrijden deelgenomen. Hij won toen een 10.000 meter race.

Orthodoxie en heterodoxie in cultuurstrijd in Spanje

Menendez y Pelayo op voetstuk

(Van een correspondent in Spanje)

Vermeld zonder meer, zal het de niet-Spaanse buitenwacht, Hispanologen buiten beschouwing gelaten, weinig zeggen, dat dezer dagen in de kathedraal van Santander de definitieve bijzetting heeft plaats gehad van de stoffelijke resten van Menendez y Pelayo. En dat deze bijzetting is geschied met de hoogste graad van luister en eerbetoon, welke Kerk, Staat en Officiële Wetenschap in het huidige Spanje aan dergelijke gebeurtenissen te pas vermogen te brengen. Van kerkelijke zijde werden de plechtigheden, o.a een pontificale Requiemmis, gepresideerd door de aartsbisschop van Tarragona, kardinaal Arriba y Castro, zoveel als Spanjes tweede zij het onofficiële primaat, De staat was vertegenwoordigd door de Caudillo, Generaal Franco in persoon. De wetenschap door de minister van onderwijs en tal van prominenten uit de wetenschappelijke wereld. Hoge militairen hadden naast de artillerieaffuit geschreden, waarop de kist met de stoffelijke resten van het stadhuis naar de kathedraal was gevoerd. En, terwijl na de absoute de bijzetting plaats had in het door een vooraanstaand beeldhouwer ontworpen grafmonument, bracht het nationaal orkest van Madrid de treurmars uit Richard Wagner's „Götterdämmerung" ten gehore. Slechts de definitieve bijzetting van de stoffelijke resten van José Antonio Primo de Rivera, de oprichter van de Spaanse Falange, in de kerk van het Escoriaal, evenaarde, volgens de Spaanse waarnemers, in grootsheid deze plechtigheid. In de namiddag werd dan nog aan de nagedachtenis van Menendez y Pelayo een academische zitting gewijd, welke plaats had in de aula van Santanders internationale universiteit.

Menendez y Pelayo werd in 1856, dus dit jaar een eeuw geleden geboren; hij stierf in 1912 te Santander, een enorm uitgebreid wetenschappelijk oeuvre achterlatend, dat zich vooral bewoog op het terrein van de taalwetenschap, de geschiedenis en, wat men de beschavingswijsbegeerte kan noemen. Hij had zich een uiterst vruchtbaar, veelzijdig en typisch Spaans veelschrijver betoond en ook een sterk polemist. Toch is zijn invloed op de ontwikkeling van het moderne Spaanse geestesleven vrij beperkt gebleven. Deze invloed werd overspoeld door mannen uit de generatie van 1898, vooral door die van Unamuno en Ortega y Gasset. Dit nu wordt door Spanjes huidige leiders betreurd en zij zijn erop uit, in deze stand van zaken alsnog een keer teweeg te brengen. Vandaar de intense cultus, die in dit honderdste gedenkjaar van zijn geboorte aan Menendez y Pelayo in dagbladen en tijdschriften, in conferenties en aan de universiteit, is gebracht en waarin hij, vooral aan de jeugd, wordt voorgehouden als de ware en grootste intellectuele „heros" van een onvervalste „hispanidad". Tevens bejubelt hem het huidige „nieuwe Spanje", dat de reïncarnatie pretendeert te zijn van de eeuwige en noodzakelijke Spaanse waarden, als zijn intellectuele profeet.

Het is zeer de vraag, wat Menendez y Pelayo, kon hij nog spreken, vooral omtrent dit laatste te zeggen zou hebben. Maar ongetwijfeld is het waar, dat hij, bij heel zijn enorme belezenheid in de zo gevarieerde en beweeglijke Europese cultuurrijkdom, altijd is blijven opkomen voor het goed en geboden recht van de Spaanse geest om zichzelf te blijven en zijn eigen wegen te gaan, te assimileren, zonder „verassimileerd" te worden. In de ogen van „liberaliserende" tijdgenoten, vooral van jongeren, gold hij als reactionair, zijn denken als een bron van verstarring, een „obscurantist". Thans wordt hij officieel gevierd als de grote, moderne exponent van de „Spaanse orthodoxie", Unamuno, Ortega en Garcia Lorca, vooral deze drie, veroordeeld als de gevaarlijkste „heterodoxen", die nog altijd ook van de aankomende generatie de meeste aandacht ontvangen en die althans zeker wat stijl en artistiek creativiteit betreft, wel zijn meerderen zijn.

Spaanse kenners van Menendez y Pelayo hebben het overigens als komisch ervaren, dat de bijzetting van zijn resten met groot gala plaats had onder de klanken van Wagners „Götterdämmerung"-treurmars zoals boven gezegd. Menendez hield namelijk helemaal niet van Wagners muziek, zoals hij ook niet op had met het moderne Duitse denken, dat hij nebuleus vond. Hij was in zijn eigen denken Spanjaard op de eerste plaats, katholieke Spanjaard, en wijders een overtuigd „La[illegible]". Daarentegen is het oeuvre v[illegible] Spaanse „heterodoxen", [illegible] en Ortega, juist wel sterk [illegible] moderne Duitse wijsbe[illegible] naar het „heroische" zal de[illegible] en beminnelijk levende professor van Santander ook wel volkomen vreemd zijn geweest.

In het gebruik en de toepassing van de termen „ortho"- en „heterodoxie" geven in Spanje Staat en Kerk elkaar de hand, al denkt de een meer politiek de ander meer theologisch, maar zonder dat beide terreinen elkaar vreemd zijn: verre vandaar. Tijdens de bijzettingsplechtigheid in de kathedraal verklaarde de bisschop van Tuy in de door hem uitgesproken lijkrede, dat Menendez y Pelayo „in zijn oordelen voor wat de geloofsmaterie betreft, zich nimmer behoefde te rectificeren." (Hierbij denkt men onmiddellijk aan het enige tijd geleden door de bisschop der Canarische eilanden gepubliceerd geschrift, waarin deze de „drie-en-zestig ketterijen" opsomde, die Unamuno in zijn oeuvre verkondigd heeft.) Op de academische zitting vierde de bisschop van Malaga Menendez y Pelayo als „verdediger van de waarheid" en noemde hij hem „de tweede vlag van het vaderland". De minister van onderwijs prees „zijn volmaakte orthodoxie en zijn onbegrensde wetenschappelijke en esthetische roeping".

De samenspanning van geestelijke en wereldlijke gezagdragers om de „heterodoxe" denkers en schrijvers van het voetstuk te stoten, waarop zij voor een zeer groot deel van Spanjes gevestigde en aankomende intelligentsia nog staan, en Menendez y Pelayo erop te verheffen, is duidelijk. In hoeverre het streven resultaat zal hebben is nog een open vraag.

Nieuws in het kort

Honolulu. — De Amerikaanse zwaarmiddengewicht Tom Kono heeft het wereldrekord tweehandig stoten verbeterd en bracht het op 173,50 kilo. Het oude rekord stond sedert april van het vorig jaar op naam van de Rus Lomakin met 173 kilo.

Wenen. — De uitslag van de voetbalwedstrijd tussen Oostenrijk en Hongarije is 2—0 voor de Hongaren. Bij de rust hadden de Hongaren reeds een 1—0 voorsprong.

Milaan. — De Fransman Charles Humez, Europees kampioen middengewicht, heeft zijn titel weten te behouden door te winnen van de Italiaan Festucci nadat de scheidsrechter in de twaalfde ronde had ingegrepen.

Sportnieuws

Zuerich. — De uitslagen der Zwitserse voetbalcompetitie luiden:
Bellinzona — Bazel 3-1; Chiasso — Servette 1-1; Grasshoppers — Winterthur 5-1; Lausanne — Young Fellows 3-1; Schaffhausen — Chaux de Fonds 1-5; Unrania — Zuerich 3-0; Young Boys — Lugano 5-1.
Young Boys staat onbedreigd aan de top met 14 punten.

FANGIO naar Caracas

Parijs. — De manager van Juan Manuel Fangio, Marcel Giambertone, heeft bevestigd, dat de Argentijn op 4 november zal deelnemen aan de wedstrijd om de Grote Prijs van Caracas. Giambertone sprak alle geruchten tegen volgens welke Fangio met de wedstrijdsport zou stoppen.

FAWZI acht gebruik van geweld nog niet uitgesloten

New York. — In een brief aan de voorzitter van de Veiligheidsraad zegt de Egyptische minister van buitenlandse zaken Fawzi dat het gebruik van geweld in het Suez Kanaal conflict, blijkens mededelingen van de Britse premier Eden, niet is uitgesloten. Fawzi zegt verder dat Engeland en Frankrijk niet zijn teruggekomen van hun economische maatregelen die zij onmiddellijk na de nationalisatie van het kanaal hebben genomen. Hierdoor wordt volgens de brief het geschil in een politieke sfeer getrokken.